

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 93

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir panešimai

2005 m. balandžio 16 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
	I Informacija	
	Teisingumo Teismas	
	TEISINGUMO TEISMAS	
2005/C 93/01	2005 m. vasario 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-141/02 P Europos Bendrijų Komisija prieš T-Mobile Austria GmbH (Apeliacinis skundas — EB sutarties 90 straipsnio 3 dalis (tapo EB sutarties 86 straipsnio 3 dalimi) — Austrijos Respublikos GSM operatoriams nustatytas mokesčio dydis — Dalinis skundo atmetimas — Priimtinumai)	1
2005/C 93/02	2005 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Sujungtose bylose C-453/02 ir C-462/02 (dėl Bundesfinanzhof prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Finanzamt Gladbeck prieš Edith Linneweber ir Finanzamt Herne-West prieš Savvas Akrtitidis (Šeštoji PVM direktyva — Azartinių lošimų atleidimas nuo mokesčių — Atleidimo nuo mokesčių sąlygų ir apribojimų nustatymas — Už viešų kazino ribų organizuojamų lošimų apmokestinimas — Fiskalinio neutralumo principo laikymasis — 13 straipsnio B dalies f punktas — Tiesioginis veikimas)	1
2005/C 93/03	2005 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Byloje C-134/03 (dėl Guidice di pace di Genova-Voltri prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Viacom Outdoor Srl prieš Giotto Immobiliere SARL (Laisvė teikti paslaugas — Konkurencija — Skelbimų iškabinimo paslaugos — Nacionaliniai teisės aktai, nustatantys savivaldybių skelbimų mokesčių — Viešo skelbimų iškabinimo paslaugų teikimas — Savivaldybių įgaliojimai reglamentuoti skelbimų iškabinimo paslaugas — Nedisriminacinis vietinis apmokestinimas)	2
2005/C 93/04	2005 m. vasario 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas (penktoji kolegija), Byloje C-320/04 Europos Bendrijų Komisija prieš Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/43/EB — Neperkėlimas per nustatytą terminą)	2
2005/C 93/05	2005 m. vasario 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas (penktoji kolegija), Byloje C-327/04 Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/43/EB — Neperkėlimas per nustatytą terminą)	3

2005/C 93/06	2004 m. gruodžio 1 d. Teisingumo Teismo nutartis (antroji kolegija), Byloje C-498/01 P: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) prieš Zapf Creation AG (Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 — Absoliutūs registracijos atmetimo pagrindai — Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai — Žodžių junginys „New Born Baby“ — Nereikalingumas priimti sprendimą)	3
2005/C 93/07	2004 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo nutartis (penktoji kolegija), Byloje C-222/03 P Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL), Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) prieš Europos Bendrijų Komisiją (Apeliacinis skundas — EŽŪOGF — Žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimas — Įrenginių alyvuogių aliejui saugoti, perdirbti ir prekiauti statybos planas — Proporcingumo principas — Force majeure — Teisė į gynybą)	4
2005/C 93/08	Byla C-12/05 P H. Meister 2005 m. sausio 18 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) 2004 m. spalio 28 d. sprendimo byloje T-76/03 H. Meister prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	4
2005/C 93/09	Byla C-18/05 Commissione Tributaria Provinciale di Napoli 2004 m. liepos 15 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą jos nagrinėjamoje byloje tarp Casa di Cura Privata Salus SpA ir Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4	5
2005/C 93/10	Byla C-19/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Danijos Karalystei	5
2005/C 93/11	Byla C-20/05 Tribunale Civile e Penale di Forlì 2004 m. gruodžio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš K.J.W. Schwibbert	6
2005/C 93/12	Byla C-28/05 College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005 m. sausio 18 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer ir Voedselkwaliteit	6
2005/C 93/13	Byla C-34/05 College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai) 2005 m. sausio 26 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maatschap J. en G. P. en A.C. Schouten prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit	7
2005/C 93/14	Byla C-35/05 Corte Suprema di Cassazione 2004 m. birželio 23 d. ir lapkričio 10 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH prieš Ministero delle Finanze	8
2005/C 93/15	Byla C-40/05 Överklagandenämnden för högskolan 2005 m. vasario 1 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Kaj Lyyski prieš Umea universitetą	8
2005/C 93/16	Byla C-41/05 Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 2005 m. sausio 24 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Air Liquide Industries Belgium SA prieš Province de Liège	9
2005/C 93/17	Byla C-42/05 Cour de cassation de Belgique (première chambre) 2005 m. sausio 20 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Belgijos valstybė prieš Ring Occasions ir Fortis Banque	9

2005/C 93/18	Byla C-45/05 College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai) 2005 m. vasario 2 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maatschap Schonewille-Prins prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit	10
2005/C 93/19	Byla C-46/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys Airijai	10
2005/C 93/20	Byla C-50/05 Korkein Hallinto-oikeus (Suomija) 2005 m. vasario 4 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maija Terttu Inkeri Nikula	11
2005/C 93/21	Byla C-54/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai	11
2005/C 93/22	Byla C-56/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	12
2005/C 93/23	Byla C-58/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 10 d. pareikštas ieškinys Švedijos Karalystei	13
2005/C 93/24	Byla C-60/05 Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia 2004 m. gruodžio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą jo nagrinėjamoje byloje WWF Italia ir kt. prieš Regione Lombardia, dalyvaujant įstojusiai į bylą šaliai ad opponendum Associazione migratoristi italiani	13
2005/C 93/25	Byla C-66/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys Nyderlandų Karalystei	14
2005/C 93/26	Byla C-72/05 Finanzgericht München (Vokietija) 2005 m. vasario 1 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hausgemeinschaft Jörg ir Stefanie Wollny prieš Finanzamt Landshut	14
2005/C 93/27	Byla C-76/05 Finanzgericht Köln (Vokietija) 2005 m. sausio 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Herbert Schwarz ir Marga Gootjes-Schwarz prieš Finanzamt Bergisch Gladbach	15
2005/C 93/28	Byla C-78/05 Tribunale di Livorno 2005 m. sausio 19 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Gentilini Umberto prieš Dal Colle Industria Dolciaria SpA	15
2005/C 93/29	Byla C-79/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	16
2005/C 93/30	Byla C-81/05 Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social 2005 m. sausio 28 d. pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Anacleto Cordero Alonso prieš Fondo de Garantía Salarial	16
2005/C 93/31	Byla C-82/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	17
2005/C 93/32	Byla C-84/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	18
2005/C 93/33	Byla C-85/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	18

2005/C 93/34	Byla C-86/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	19
2005/C 93/35	Byla C-87/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	19
2005/C 93/36	Byla C-88/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai	19
2005/C 93/37	Byla C-94/05 Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) 2004 m. gruodžio 9 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Emsland-Stärke GmbH prieš Bezirksregierung Weser-Ems	20
2005/C 93/38	Byla C-95/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	21
2005/C 93/39	Byla C-96/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	21
2005/C 93/40	Byla C-99/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 24 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai	21
2005/C 93/41	Byla C-105/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 3 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai	22
2005/C 93/42	Byla C-107/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 3 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai	22
2005/C 93/43	Bylos C-165/02 išbraukimas iš registro	23
2005/C 93/44	Bylos C-272/02 išbraukimas iš registro	23
2005/C 93/45	Bylos C-501/03 išbraukimas iš registro	23
2005/C 93/46	Bylos C-100/04 išbraukimas iš registro	23
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS		
2005/C 93/47	2005 m. vasario 3 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-19/01 Chiquita Brands International, Inc. ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją (Bendras rinkų organizavimas — Bananai — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Reglamentas Nr. 2362/98 — PPO steigimo sutartis ir pridedami susitarimai — PPO ginčų sprendimo tarybos rekomendacijos ir sprendimai)	24
2005/C 93/48	2005 m. vasario 3 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-139/01 Comafrika SpA ir Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. prieš Europos Bendrijų Komisiją (Bendras rinkų organizavimas — Bananai — Importas iš AKR valstybių ir trečiųjų šalių — Reglamentas (EB) Nr. 896/2001 — Reglamentas (EB) Nr. 1121/2001 — Ieškinys dėl panaikinimo — Priimtinumai — Konkrečiai susijęs asmuo — Ieškinys dėl žalos atlyginimo)	24

2005/C 93/49	2005 m. vasario 15 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-256/01 Norman Pyres prieš Europos Bendrijų Komisiją (Pareigūnai — Laikinių tarnautojų įdarbinimo atrankos procedūra — Neleidimas laikyti testo — Amžiaus riba — Nediskriminavimo principas)	25
2005/C 93/50	2005 m. vasario 15 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas (pirmoji kolegija), Byloje T-169/02 Cervecería Modelo, SA de CV prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) (Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Prašymas įregistruoti Bendrijos figūriniu prekių ženklu alaus butelio atvaizdą su užrašu „negra modelo“ — Ankstesnis nacionalinis figūrinis prekių ženklas Modelo — Supainiojimo galimybė — Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas)	25
2005/C 93/51	2005 m. vasario 15 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-296/02 Lidl Stiftung & Co. KG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) (Bendrijos prekių ženklas — Protestas — Supainiojimo galimybė — Paraiška dėl žodinio Bendrijos prekių ženklo LINDENHOF — Ankstesnis žodinis ir grafinis ženklas LINDERHOF — Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas)	26
2005/C 93/52	2005 m. vasario 1 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-57/03 Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SAS prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) (Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Prašymas įregistruoti žodinį Bendrijos prekių ženklą HOOLIGAN — Ankstesnis žodinis prekių ženklas OLLY GAN — Faktinės ir teisinės aplinkybės, nenurodytos VRDT — Priimtinumas — Supainiojimo galimybė)	26
2005/C 93/53	2005 m. vasario 3 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-137/03 Ornella Mancini prieš Europos Bendrijų Komisiją (Pareigūnai — Medicinos konsultanto etatas — Skelbimo apie laisvą darbo vietą pakeitimas — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Įdarbinimo komisijos sudarymas — Nuopelnų palyginimas — Akivaizdi vertinimo klaida — Moterų ir vyrų lygybė — Ieškinys dėl žalos atlyginimo)	27
2005/C 93/54	2005 m. vasario 3 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-172/03 Nicole Heurtaux prieš Europos Bendrijų Komisiją (Pareigūnai — Atsisakymas paaukštinti pareigas — Motyvų nepateikimas — Nuopelnų palyginimas — Ieškinys dėl panaikinimo)	27
2005/C 93/55	2005 m. vasario 16 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas (trečioji kolegija), Byloje T-284/03 Rosalinda Aycinena prieš Europos Bendrijų Komisiją (Tarnautojai — Paskyrimas į aukštesnį lygį — Pakopos suteikimas)	27
2005/C 93/56	2005 m. vasario 16 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-354/03 Gemma Reggimenti prieš Europos Parlamentą (Pareigūnai — Išlaikomo vaiko kelionės išlaidų atlyginimas — Dalybos sutuoktinių pareigūnų skyrybų atveju)	28
2005/C 93/57	2005 m. sausio 31 d. Pirmosios Instancijos Teismo pirmininko nutartis, Byloje T-447/04 R Capgemini Nederland BV prieš Europos Bendrijų Komisiją (Paslaugų viešieji pirkimai — Bendrijos konkurso procedūra — Laikinių apsaugos priemonių taikymo procedūra — Fumus boni juris — Skuba)	28
2005/C 93/58	Byla T-496/04 NORTRAIL Transport GmbH 2004 m. gruodžio 23 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	29
2005/C 93/59	Byla T-11/05 Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. ir Austria Buntmetall AG 2005 m. sausio 18 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	29
2005/C 93/60	Byla T-31/05 Sergio Rossi S.p.A. 2005 m. sausio 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	30

2005/C 93/61	Byla T-34/05 Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. ir Aragonesas Agro S.A. 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	31
2005/C 93/62	Byla T-36/05 Coats Holdings Limited ir J & P Coats Limited 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	32
2005/C 93/63	Byla T-40/05 Ritec International Limited 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	33
2005/C 93/64	Byla T-41/05 Dimon Incorporated 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	33
2005/C 93/65	Byla T-42/05 Rhiannon Williams 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	34
2005/C 93/66	Byla T-45/05 Micronas GmbH 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)	35
2005/C 93/67	Byla T-47/05 Pilar Ange Serrano ir kitų asmenų 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Parlamentui	36
2005/C 93/68	Byla T-48/05 Yves Franchet ir Daniel Byk 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	36
2005/C 93/69	Byla T-55/05 Rijn Schelde Mondia France 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	37
2005/C 93/70	Byla T-58/05 Isabel Clara Centeno Mediavilla ir kt. 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	38
2005/C 93/71	Byla T-60/05 <i>Union française de l'express</i> (UFEX) ir kt. 2005 m. vasario 2 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	39
2005/C 93/72	Byla T-76/05 Dario Scotto 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	40
2005/C 93/73	Byla T-77/05 Andrea Balduini 2005 m. vasario 19 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	40
2005/C 93/74	Byla T-82/05 Italijos Respublikos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	41

II Parengiamieji aktai

.....

III Pranešimai

2005/C 93/75	Paskutinis Teisingumo Teismo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys OL C 82, 2005 4 2	42
--------------	---	----

I

(Informacija)

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. vasario 22 d.

Byloje C-141/02 P Europos Bendrijų Komisija prieš T-Mobile Austria GmbH ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — EB sutarties 90 straipsnio 3 dalis (tapo EB sutarties 86 straipsnio 3 dalimi) — Austrijos Respublikos GSM operatoriams nustatytas mokesčio dydis — Dalinis skundo atmetimas — Priimtinumai)

(2005/C 93/01)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-141/02 P Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama W. Mölls ir K. Wiedner, palaikoma Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, F. Million dalyvaujant kitoms proceso šalims: T-Mobile Austria GmbH, anksčiau žinomai kaip max-mobil Telekommunikation Service GmbH, įsteigta Vienoje (Austrija), atstovaujama advokatų A. Reidlinger, M. Esser-Wellié ir T. Lübbig, Nyderlandų Karalystei, atstovaujama H. G. Sevenster, dėl 2002 m. balandžio 15 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 49 straipsnį paduoto apeliacinio skundo, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ir A. Borg Barthet ir teisėjai J.-P. Puissochet (pranešėjas), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka ir U. Löhms; generalinis advokatas M. Poiares Maduro, sekretorė vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. vasario 22 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. Panaikinti 2002 m. sausio 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą max.mobil prieš Komisiją (T-54/99).
2. Atmesti bendrovės max.mobil Telekommunikation Service GmbH Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme pareiktą ieškinį.

3. Priteisti bylinėjimosi išlaidas iš bendrovės T-Mobile Austria GmbH.

⁽¹⁾ OL C 169, 2002 7 13.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. vasario 17 d.

Sujungtose bylose C-453/02 ir C-462/02 (dėl Bundesfinanzhof prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Finanzamt Gladbeck prieš Edith Linneweber ir Finanzamt Herne-West prieš Savvas Akrtitidis ⁽¹⁾

(Šeštoji PVM direktyva — Azartinių lošimų atleidimas nuo mokesčių — Atleidimo nuo mokesčių sąlygų ir apribojimų nustatymas — Už viešų kazino ribų organizuojamų lošimų apmokestinimas — Fiskalinio neutralumo principo laikymasis — 13 straipsnio B dalies f punktas — Tiesioginis veikimas)

(2005/C 93/02)

(Proceso kalba: vokiečių)

Sujungtose bylose C-453/02 ir C-462/02 dėl Bundesfinanzhof (Vokietija) 2002 m. lapkričio 6 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2002 m. gruodžio 13 d. ir 23 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinius sprendimus bylose Finanzamt Gladbeck prieš Edith Linneweber (C-453/02) ir Finanzamt Herne-West prieš Savvas Akrtitidis (C-462/02), Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans ir teisėjai C. Gulmann, R. Schintgen (pranešėjas); generalinė advokatė C. Stix-Hackl, sekretorė: vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. vasario 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas 13 straipsnio B dalies f punktui prieštarauja nacionalinės teisės aktas, kuris numato, kad visų azartinių lošimų organizavimas ir įrenginių eksploatavimas licencijas turinčiuose viešuose kazino yra atleidžiamas nuo PVM, nors kitiems ta pačia veikla užsiimantiems ūkio subjektams, kurie nėra kazino savininkai, šis atleidimas netaikomas.
- 2) Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388 13 straipsnio B dalies f punktas yra tiesiogiai veikiantis, t. y. azartinių lošimų organizatorius arba įrenginių eksploatuotojas nacionaliniuose teismuose gali juo remtis siekdamas išvengti šios nuostatos neatitinkančių vidaus teisės normų taikymo.

(¹) OL C 70, 2003 3 22.

administratorė L. Hewlett, 2005 m. vasario 17 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. Prejudiciniai klausimai dėl EB sutarties 82, 86, 87 ir 88 straipsnių išaiškinimo yra nepriimtini.
2. EB sutarties 49 straipsnis neprieštarauja tam, kad būtų renkamas savivaldybės skelbimo mokeskis, nustatytas 1993 m. lapkričio 15 d. įstatyminiame dekrete Nr. 507 – Savivaldybės skelbimų mokesčio peržiūra ir derinimas (decreto legislativo Nr. 507 – Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni).

(¹) OL C 146, 2003 6 21.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. vasario 17 d.

Byloje C-134/03 (dėl *Guidice di pace di Genova-Voltri* prašymo priimti prejudicinį sprendimą): *Viacom Outdoor Srl* prieš *Giotto Immobilier SARL* (¹)

(Laisvė teikti paslaugas — Konkurencija — Skelbimų iškabinimo paslaugos — Nacionaliniai teisės aktai, nustatantys savivaldybių skelbimų mokesį — Viešo skelbimų iškabinimo paslaugų teikimas — Savivaldybių įgaliojimai reglamentuoti skelbimų iškabinimo paslaugas — Nediskriminacinis vietinis apmokestinimas)

(2005/C 93/03)

(Proceso kalba: italų)

Byloje C-134/03 dėl *Guidice di pace di Genova-Voltri* (Italija) 2003 m. kovo 10 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. kovo 25 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *Viacom Outdoor Srl* prieš *Giotto Immobilier SARL*, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas (pranešėjas) A. Rosas, teisėjai A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský ir U. Lohmus; generalinė advokatė J. Kokott; sekretorė vyriausioji

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(penktoji kolegija)

2005 m. vasario 24 d.

Byloje C-320/04 Europos Bendrijų Komisija prieš Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/43/EB — Neperkėlimas per nustatytą terminą)

(2005/C 93/04)

(Proceso kalba: suomių)

Byloje C-320/04 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Martin, prieš Liuksemburgo Didžiąją Hercogystę, atstovaujamą S. Schreiner, dėl 2004 m. liepos 27 d. pagal EB sutarties 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta ir teisėjai J. Makarczyk, J. Klučka; generalinis advokatas P. Léger, sekretorius R. Grass, 2005 m. vasario 24 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Nepriimdama 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvą 2000/43/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2) Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 228, 2004 9 11.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(penktoji kolegija)

2005 m. vasario 24 d.

Byloje C-327/04 Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2000/43/EB — Neperkėlimas per nustatytą terminą)

(2005/C 93/05)

(Proceso kalba: suomių)

Byloje C-327/04 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Martin ir M. Huttunen, prieš Suomijos Respubliką, atstovaujamą T. Pynnä, dėl 2004 m. liepos 27 d. pagal EB sutarties 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. Makarczyk, J. Klučka; generalinis advokatas P. Léger, sekretorius R. Grass, 2005 m. vasario 24 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvą 2000/43/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės, gyven-dinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2) Priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 239, 2004 9 25.

TEISINGUMO TEISMO NUTARTIS

(antroji kolegija)

2004 m. gruodžio 1 d.

Byloje C-498/01 P: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) prieš Zapf Creation AG (¹)

(Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Regla-mentas (EB) Nr. 40/94 — Absoliutūs registracijos atmetimo pagrindai — Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai — Žodžių junginys „New Born Baby“ — Nereikalingumas priimti sprendimą)

(2005/C 93/06)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-498/01 P dėl pagal Teisingumo Teismo statuto 49 straipsnį 2001 m. gruodžio 20 d. pateikto apeliacinio skundo **Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)**, atstovaujama A. von Mühlendahl, M. Schennen ir C. Røhl Søberg, palaikoma **Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės**, atstovaujamos K. Manji, padedamo M. Tappin, dalyvaujant kitai proceso šaliai **Zapf Creation AG**, įsteigta Rödentel (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Kockläuner ir S. Zech, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans ir teisėjai J.-P. Puissechet (pranešėjas) ir R. Schintgen; generalinis advokatas F. G. Jacobs, sekretorė: vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2004 m. gruodžio 1 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nėra reikalo priimti sprendimo dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) apeliacinio skundo.

2) Zapf Creation AG padengia bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

3) Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo išlaidas.

(¹) OL C 56, 2002 3 2.

TEISINGUMO TEISMO NUTARTIS

(penktoji kolegija)

2004 m. gruodžio 16 d.

Byloje C-222/03 P *Associazione Produttori Olivicoli Laziali* (APOL), *Associazione Italiana Produttori Olivicoli* (AIPO) prieš Europos Bendrijų Komisiją⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — EŽŪOGF — Žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sąlygų gerinimas — Įrenginių alyvuogių aliejui saugoti, perdirbti ir prekiauti statybos planas — Proporcingumo principas — Force majeure — Teisė į gynybą)

(2005/C 93/07)

(Proceso kalba: italų)

Byloje C-222/03 P *Associazione Produttori Olivicoli Laziali* (APOL), *Associazione Italiana Produttori Olivicoli* (AIPO), atstovaujamos advokatų E. Cappelli, P. De Caterini ir A. Bandini prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą L. Visaggio ir C. Cattabriga, padedamų advokato M. Moretto dėl apeliacinio skundo pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta ir teisėjai C. Gulmann ir J. Klučka (pranešėjas); generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorius R. Grass, 2004 m. gruodžio 16 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti apeliacinį skundą.
- 2) Priteisti iš *Associazione Produttori Olivicoli Laziali* (APOL) ir *Associazione Italiana Produttori Olivicoli* (AIPO) bylinėjimosi išlaidas šioje instancijoje.

⁽¹⁾ OL C 171, 2003 7 19.

H. Meister 2005 m. sausio 18 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) 2004 m. spalio 28 d. sprendimo byloje T-76/03 H. Meister prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla C-12/05 P)

(2005/C 93/08)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas H. Meister, atstovaujamo advokato P. Goergen, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) 2004 m. spalio 28 d. sprendimo byloje T-76/03 H. Meister prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti apeliacinį skundą priimtinu ir pagrįstu;
- 2) dėl šios priežasties panaikinti 2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) sprendimą byloje T-76/03, išskyrus ginčijamo sprendimo 202-208 punktus, t.y. nuostatas, kuriose pripažinta, kad VRDT pirmininkas vykdydamas savo pareigas padarė klaidą, kurios pagrindu gali būti taikomas žalos atlyginimas;
- 3) jei byla nebus perduota Pirmosios instancijos teismui, priimti galutinį sprendimą dėl ginčo ir patenkinti pirmojoje instancijoje apelianto pateiktus reikalavimus;
- 4) priteisti iš VRDT visas bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas, pirma, savo sprendimą motyvavo klaidingai, nepakankamai bei prieštaringai ir, antra, padarė teisės klaidų.

Visų pirma, Pirmosios instancijos teismo klaidingi motyvai yra dėl faktų iškraipymo. Iš tiesų, Pirmosios instancijos teismas faktus rinkosi pasirinktinai ir juos netiksliai nustatė. Be to, šie klaidingi motyvai susiję su skundžiamo sprendimo neteisingu teisiniu kvalifikavimu, ypač atsisakymu jį kvalifikuoti kaip drausminę priemonę. Taip pat Pirmosios instancijos teismas savo motyvuose klydo pripažindamas, kad vertindama tarnybos interesą administracija turėjo plačią diskreciją, todėl pareiga atsižvelgti į pareigūnų interesus jai netaikoma, ir nusprendamas, kad teisminė priežiūra, taikoma su tarnybos interesais susijusios sąlygos laikymuisi, turi apsiriboti klausimu, ar Paskyrimų

tarnyba savo diskrecijos teise nesinaudojo akivaizdžiai klaidingai. Pirmosios instancijos teismas taip pat neteisingai įvertino tarnybos interesą ir neatsižvelgė į pareigūno interesus. Jis taip pat klaidingai taikė proporcingumo principą nusprenddamas, kad skundžiamas sprendimas šį principą atitiko, nors sprendimas nebuvo nei tinkama, nei mažiausiai apribojanti priemonė. Dar vieną klaidą Pirmosios instancijos teismas padarė vertindamas naujų pareigū atitikimą ar panašumą su ankstesnėmis. Iš tiesų, remiantis Pirmosios instancijos teismo samprotavimais, bet koks perkėlimas tame pačiame lygyje būtų suderinamas su perkėlimu į lygiaverčias pareigas. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas nenurodė, į kuriuos faktorius jis atsižvelgė įvertindamas apelianto patirtą neturtinę žalą.

Pirmosios instancijos teismas taip pat padarė daug teisės klaidų. Pirma, perkėlimo sprendimui jis netaikė pareigos nurodyti priežastis, jį vertindamas kaip paprasčiausią vidinio organizavimo priemonę, nors yra pripažinta, kad ši pareiga reiškia bendrą teisės principą. Antra, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad apelianto atžvilgiu nebuvo jokio teisės būti išklausytam pažeidimo. Pirmosios instancijos teismas taip pat padarė teisės klaidą aiškiai nepasisakydamas dėl saviraiškos laisvės, kuria apeliantas šiuo atveju turėjo galėti pasinaudoti, apimties. Galiausiai, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, susijusią su teisės į gynybą taikymu, ypač teise būti išklausytam prieš priimant sprendimą dėl perkėlimo.

Commissione Tributaria Provinciale di Napoli 2004 m. liepos 15 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą jos nagrinėjamoje byloje tarp Casa di Cura Privata Salus SpA ir Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4

(Byla C-18/05)

(2005/C 93/09)

(Proceso kalba: italų)

Commissione Tributaria Provinciale di Napoli 2004 m. liepos 15 d. nutartimi, kurią Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 20 d., kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą jos nagrinėjamoje byloje tarp *Casa di Cura Privata Salus SpA* ir *Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4*.

Commissione Tributaria Provinciale di Napoli Teisingumo Teismo prašo atsakyti į šiuos prejudicinius klausimus:

- 1) Ar 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos Nr. 77/388/EEB ⁽¹⁾ 13 straipsnio B skirsnio c punkte numatytas atleidimas nuo mokesčio yra susijęs su pirkimo pridėtinės vertės mokesčiu, mokamu išsigijant prekes, naudojamas veikalai, kuriai taikomas atleidimas nuo mokesčio, arba tuo atveju, kai išsigijęs tokios veiklos įvykdymui naudojamas prekes asmuo, vėliau šias prekes parduoda kitiems asmenims?
- 2) Ar šioje nuostatoje įtvirtintos besąlygiškos ir pakankamai aiškios taisyklės, kad ją būtų galima tiesiogiai taikyti nacionalinės teisės sistemoje?
- 3) Kokią reikšmę direktyvos tiesioginio taikymo tikslams turi 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies nuostata, pagal kurią valstybės narės, siekdamos įgyvendinti jos nuostatas (B skirsnio c punktą) turi nustatyti sąlygas, kad „užkirstų kelią galimam mokesčių vengimui ar piktnaudžiavimui“?

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Danijos Karalystei

(Byla C-19/05)

(2005/C 93/10)

(Proceso kalba: danų)

2005 m. sausio 20 d. (faksu – sausio 14 d.) Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos N. B. Rasmussen ir G. Wilms, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Danijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- paskelbti kad, nesumokėdama Komisijai 18 687 475 DKK nuosavų išteklių ir palūkanų, nemokėtų nuo 2000 m. liepos 27 d., Danijos Karalystė neįvykdė išpareigojimų pagal Bendrijos teisę, o ypač pagal EB sutarties 10 straipsnį ir 1994 m. spalio 31 d. Tarybos sprendimo 94/728/EB ⁽¹⁾ dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos 2 ir 8 straipsnį;
- priteisti iš Danijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinyje nurodyta suma atspindi muitą, kurio Danijos muitinė nesurinko 1994–1997 m. laikotarpiu iš įmonės, kuriai minėta muitinė leido importuoti tam tikras prekes nuliniu tarifu. Šis leidimas buvo duotas prekėms, kurios turėtų būti prijungtos ar pritaisytos įvairiuose laivuose arba skirtos jų įrengimui, pagal 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87⁽²⁾ dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedo II skyrių. Tačiau prekės buvo skirtos konteinerių gamybai ir joms negalėjo, kaip vėliau pripažino Danijos institucijos, būti taikoma minėta nuostata.

Danijos institucijos neteisėtai neperdavė minėtos sumos Komisijai kaip nuosavų išteklių. Su tuo susiję reikalavimai atitinka Komisijos nurodytus ieškinyje Danijai byloje C-392/02.⁽³⁾

⁽¹⁾ OL L 293, 1994 11 12, p. 9.

⁽²⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1

⁽³⁾ OL C 31, 2003 2 8, p. 4.

Tribunale Civile e Penale di Forlì 2004 m. gruodžio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš K.J.W. Schwibbert

(Byla C-20/05)

(2005/C 93/11)

(Proceso kalba: italų)

Tribunale Civile e Penale di Forlì 2004 m. gruodžio 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 21 d., kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš K.J.W. Schwibbert.

Tribunale Civile e Penale di Forlì prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

— Ar žymėjimas skiriamuoju ženkle SIAE yra suderinamas su 1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 92/100/EEB⁽¹⁾ dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje, su EB sutarties 3 straipsniu, taip pat su šios Sutarties 23–27 straipsniais?

— Ar tai taip pat yra suderinama su Tarybos direktyvomis 83/189/EEB⁽²⁾ 88/182/EEB⁽³⁾?

⁽¹⁾ OL L 346, 1992 11 27, p. 61.

⁽²⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8.

⁽³⁾ OL L 81, 1988 3 26, p. 75.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005 m. sausio 18 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer ir Voedselkwaliteit

(Byla C-28/05)

(2005/C 93/12)

(Proceso kalba: olandų)

College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005 m. sausio 18 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 28 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout prieš *Ministre van Landbouw, Natuurbeheer ir Voedselkwaliteit*.

College van Beroep voor het bedrijfsleven prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) ar valstybės narės įsipareigojimas užtikrinti, kad laboratorinį tyrimą snukio ir nagų ligai nustatyti atliks laboratorija, nurodyta Direktyvos 85/511/EEB B priede, nustatytas Direktyvos 85/511/EEB⁽¹⁾ 11 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje kartu su šios direktyvos 13 straipsnio 1 dalies antra įtrauka, yra tiesioginio veikimo?
- 2) a) ar aiškintina, kad pagal Direktyvos 85/511/EEB 11 straipsnio 1 dalį teisiniai padariniai susiję su aplinkybe, kad snukio ir nagų ligą nustato Direktyvos 85/511/EEB B priede nenurodyta laboratorija?
- b) jei atsakymas į 2a klausimą teigiamas,

ar Direktyvos 85/511/EEB 11 straipsnio 1 dalies tikslas yra apsaugoti tokių asmenų kaip ieškovai pagrindinėje byloje interesus? Jei ne, ar gali tokie asmenys kaip ieškovai pagrindinėje byloje remtis galimu įsipareigojimu, kuriuos ši nuostata nustato valstybių narių institucijoms, neįvykdymu?

- c) jeigu į 2b klausimą atsakoma, kad asmenys gali remtis Direktyvos 85/511/EEB 11 straipsnio 1 dalimi,

kokie teisiniai padariniai kyla, jei snukio ir nagų ligą nustato Direktyvos 85/511/EEB B priede nenurodyta laboratorija?

- 3) ar aiškintina, kad pagal Direktyvos 85/511/EEB B priedą, atsižvelgiant į šios direktyvos 11 ir 13 straipsnius, Direktyvos 85/511/EEB B priedo nuoroda į *Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad* gali arba turi būti taikoma ir *ID-Lelystad B.V.*?

- 4) jeigu iš atsakymų į pateiktus klausimus aišku, kad snukio ir nagų ligą gali nustatyti Direktyvos 85/511/EEB B priede nenurodyta laboratorija arba pagal Direktyvos 85/511/EEB B priedą nuoroda į *Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad* gali arba turi būti taikoma ir *ID-Lelystad B.V.*,

ar aiškintina, kad pagal Direktyvą 85/511/EEB teisę priimti sprendimus turinčią valstybės narės valdžios instituciją įpareigoja Direktyvos 85/511/EEB B priede nurodytos laboratorijos tyrimo rezultatai arba, jei į 2a klausimą būtų atsakyta, kad valdžios institucija gali taikyti snukio ir nagų ligos kontrolės priemones, remdamasi ir Direktyvos 85/511/EEB B priede nenurodytos laboratorijos tyrimo rezultatais, pastarosios laboratorijos rezultatai, ar galutinės institucijos nustatymas šiuo atžvilgiu patenka į valstybės narės procedūros savarankiškumo sritį ir pagrindinę bylą nagrinėjantis teismas turi nustatyti, ar atitinkamos taisyklės taikomos neatsižvelgiant į tai, ar laboratorinis tyrimas atliekamas pagal Bendrijos, ar pagal valstybės narės teisinį įsipareigojimą, ir ar dėl valstybės narės proceso teisės normų taikymo tampa labai sunku arba praktiškai neįmanoma įgyvendinti Bendrijos taisykles?

- 5) jei iš atsakymo į 4 klausimą aišku, kad pagal Direktyvą 85/511/EEB laboratorijos tyrimo rezultatai įpareigoja valstybės narės institucijas,

ar laboratorijos atliktų snukio ir nagų ligos tyrimo rezultatai įpareigoja valstybės narės institucijas besąlygiškai? Jeigu ne, kokios apimtys vertinimo laisvę Direktyva 85/511/EEB palieka šioms valstybės narės institucijoms?

(¹) 1985 m. lapkričio 18 d. Tarybos direktyva 85/511/EEB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių įdiegimo (OL L 315, p. 11)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai) 2005 m. sausio 26 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Maatschap J. en G. P. en A.C. Schouten prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit*

(Byla C-34/05)

(2005/C 93/13)

(Proceso kalba: olandų)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai) 2005 m. sausio 26 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 31 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Maatschap J. en G. P. en A.C. Schouten prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit*.

College van Beroep voor het bedrijfsleven prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) ar Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 (¹) 12 straipsnio 2 dalies b punktas ir Reglamento (EEB) Nr. 3887/92 (²) 2 straipsnio 1 dalies c punktas aiškintini taip, kad kaip pašarų plotas deklaruotas plotas nelaikytinas „galimu naudoti“, jei tam tikrą nagrinėjamo laikotarpio momentą jis buvo apsemtas vandens?
- 2) jei į pirmą klausimą bus atsakyta teigiamai, ar šios nuostatos yra privalomos, pirmiausia iš to išplaukiančių pasekmių atžvilgiu?
- 3) jei į pirmą klausimą bus atsakyta neigiamai, kokie kriterijai taikomi, kad būtų galima nustatyti, ar kaip pašarų plotas deklaruotas plotas, kuris laikinai buvo apsemtas vandens, gali būti laikomas „galimu naudoti“ Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 12 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento (EEB) Nr. 3887/92 2 straipsnio 1 dalies c punkto prasme?

(¹) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo (OL L 160, p. 21).

(²) 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3887/92, išdėstantis išsamias integruotos valdymo ir kontrolės sistemos tam tikroms Bendrijos paramos programoms taikymo taisykles (neoficialus vertimas) (OL L 391, p. 36).

Corte Suprema di Cassazione 2004 m. birželio 23 d. ir lapkričio 10 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH prieš Ministero delle Finanze

(Byla C-35/05)

(2005/C 93/14)

(Proceso kalba: italų)

Corte Suprema di Cassazione 2004 m. birželio 23 d. ir lapkričio 10 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 31 d., kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą byloje *Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH prieš Ministero delle Finanze*.

Corte Suprema di Cassazione prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 1979 m. gruodžio 6 d. Aštuntosios Tarybos direktyvos 79/1072/EEB (⁽¹⁾) 2 ir 5 straipsniai, ta dalimi, kuria numato mokesčio grąžinimą prekių ar paslaugų gavėjui nerezidentui su sąlyga, kad prekės ir paslaugos naudojamos apmokestinamiems sandoriams, turi būti aiškinami ta prasme, kad pridėtinės vertės mokestis, kuris neturi būti mokamas, išskaičiuotas per klaidą ir paskui pervestas mokesčių institucijoms, yra grąžintinas? Jeigu taip, ar šios direktyvos nuostatos draudžia nacionalinės teisės aktą, kuris nenumato pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo prekių ar paslaugų gavėjui nerezidentui remiantis tuo, kad išskaičiuotas ir jau pervestas mokestis, kuris neturi būti mokamas, nėra atskaitomas?
- 2) Bendrąja prasme, ar remiantis vieningomis Bendrijos teisės normomis galima padaryti išvadą, kad prekių ar paslaugų gavėjas turi mokėti pridėtinės vertės mokestį mokesčių institucijoms? Ar yra suderinami su šiomis normomis ir konkrečiai su PVM neutralumo, veiksmingumo ir nediskriminacijos principais atvejai, kai pagal nacionalinę teisę prekių ar paslaugų gavėjui, kuris yra apmokestinamas pridėtinės vertės mokesčiu ir pagal nacionalinę teisę yra įpareigotas nurodyti mokestį sąskaitoje ir jį sumokėti, nesuteikiama teisės mokesčių institucijose reikalauti grąžinti mokesčius tais atvejais, kai mokestis neturėjo būti išskaičiuotas ir mokamas, bet sumokėtas? Ar veiksmingumo ir nediskriminacijos principams pridėtinės vertės mokesčio, gauto pažeidžiant Bendrijos teisę, grąžinimo srityje prieštarauja nacionalinės teisės normos, kaip jas išaiškino nacionaliniai teismai, pagal kurias prekių ar paslaugų gavėjas gali pareikšti ieškinį tik prekių tiekėjui ar paslaugų teikėjui, bet ne

mokesčių institucijoms, nepaisant to, kad pagal nacionalinę teisę egzistuoja analogiški tiesioginių mokesčių rinkimo atvejai, kai abi šalys (mokesčio mokėtoją atstovaujantis asmuo ir mokesčių mokėtojas) turi teisę kreiptis į mokesčių institucijas dėl per klaidą sumokėto mokesčio grąžinimo?

(⁽¹⁾) OL L 331, 1979 12 27, p. 11.

Överklagenämnden för högskolan 2005 m. vasario 1 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Kaj Lyyski prieš Umea universitetą

(Byla C-40/05)

(2005/C 93/15)

(Proceso kalba: švedų)

Överklagenämnden för högskolan 2005 m. vasario 1 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 3 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Kaj Lyyski prieš Umea universitetą*.

Överklagenämnden för högskolan prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar Bendrijos teisei, ypač EB sutarties 12 straipsniui prieštarauja reikalavimas suinteresuotam asmeniui pagal darbo sutartį dirbti Švedijos mokytojų įstaigoje, kad galėtų dalyvauti mokytojų rengimo kursuose, kurie skirti per trumpą laiką patenkinti kvalifikuotų mokytojų Švedijoje trūkumo poreikį? Ar toks reikalavimas gali būti laikomas pagrįstu ir proporcingu?
- 2) Ar atsakymui į pirmą klausimą turi reikšmės tai, kad rengimo kursams paraišką pateikęs asmuo, kuris pagal darbo sutartį dirba mokykloje kitoje nei Švedija valstybėje narėje, yra Švedijos pilietis arba kitos valstybės narės pilietis?
- 3) Ar atsakymui į pirmą klausimą turi reikšmės, kad mokytojų rengimas yra sutrumpintas, o ne ilgesnės trukmės?

Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 2005 m. sausio 24 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Air Liquide Industries Belgium SA prieš Province de Liège

(Byla C-41/05)

(2005/C 93/16)

(Proceso kalba: prancūzų)

Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 2005 m. sausio 24 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 3 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Air Liquide Industries Belgium SA prieš Province de Liège*.

Tribunal de première instance de Liège (Belgija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar varomosios jėgos atleidimas nuo provincijos mokesčio, kuris yra taikomas tik gamtinių dujų talpyklose naudojamiems varikliams ir netaikomas varikliams pramoninėms dujoms, laikytinas valstybės pagalba konsoliduotos Europos Bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio prasme?
2. Teigiamai atsakius į pirmą klausimą, ar nacionalinis teismas, kuriam pateiktas mokesčių mokėtojo, kuris nebuvo atleistas nuo varomosios jėgos provincijos mokesčio, ieškinys, turi įpareigoti šį mokesčių surinkusią valdžios instituciją grąžinti jį mokesčių mokėtojui jeigu teisiškai arba faktiškai nustato, kad šį mokesčių gavusi valdžios institucija negali šio mokesčio reikalauti iš mokesčių mokėtojo, kuris buvo atleistas nuo šio varomosios jėgos mokesčio?
3. Ar mokestis už varomąją jėgą, taikomas varikliams, naudojamiems pramoninių dujų tiekimui labai aukšto slėgio vamzdynais, dėl ko būtinas kompresorių įrengimas, turi būti laikomas lygiaverčiu mokesčiui, draudžiamam konsoliduotos EB steigimo sutarties 25 ir kituose straipsniuose, paaiškėjus, kad *de facto* provincija ar komuna jį ima už pramoninių dujų transportavimą už jos ribų, kai tokiomis pačiomis sąlygomis gamtinių dujų transportavimas nuo tokio mokesčio yra atleistas?
4. Ar mokestis už varomąją jėgą, taikomas varikliams, naudojamiems pramoninių dujų tiekimui labai aukšto slėgio vamzdynais, kuriam būtinas kompresorių įrengimas, turi būti

laikomas vidaus mokesčiu, draudžiamu sutarties 90 ir kituose straipsniuose, paaiškėjus, kad gamtinių dujų tiekimas nuo tokio mokesčio yra atleistas?

5. Ar teigiamai atsakius į šiuos klausimus, mokesčių už varomąją jėgą sumokėjęs mokesčių mokėtojas gali reikalauti jį grąžinti nuo 1992 m. liepos 16 d., kai buvo priimtas sprendimas *Legros ir kt.*?

Cour de cassation de Belgique (première chambre) 2005 m. sausio 20 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Belgijos valstybė prieš Ring Occasions ir Fortis Banque

(Byla C-42/05)

(2005/C 93/17)

(Proceso kalba: prancūzų)

Cour de cassation de Belgique (première chambre) 2005 m. sausio 20 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 3 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Belgijos valstybė prieš Ring Occasions ir Fortis Banque*.

Cour de cassation de Belgique (première chambre) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Jei prekės tiekiamos apmokestinamam asmeniui, kuris sąžiningai sudarė sutartį nežinodamas apie pardavėjo sukčiavimą, ar pridėtinės vertės mokesčio fiskalinio neutralumo principui prieštarauja tai, kad panaikinus pirkimo sutartį pagal nacionalinę civilinę teisę, kuri numato, kad sutartis, dėl neteisėtų pardavėjo veiksmų prieštaraujanti viešajai tvarkai, yra absoliučiai negaliojanti, apmokestinamasis asmuo praranda teisę į mokesčio išskaitymą?
- 2) Ar atsakymas būtų kitoks, jei absoliutų negaliojimą sąlygotų sukčiavimas pačiu pridėtinės vertės mokesčiu?

**College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai)
2005 m. vasario 2 d. sprendimu pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje Maatschap Schone-
wille-Prins prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer en
Voedselkwaliteit**

(Byla C-45/05)

(2005/C 93/18)

(Proceso kalba: olandų)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai) 2005 m. vasario 2 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 4 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Maatschap Schoneville-Prins prieš Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit*.

College van Beroep voor het bedrijfsleven prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 ⁽¹⁾ 21 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad bet koks nukrypimas nuo Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 konkretaus gyvulio atžvilgiu lemia visišką teisės į skerdimo priemoną už tą gyvulį netekimą?
- 2) Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 21 straipsnis tuomet yra privalomas, ypač atsižvelgiant į iš to išplaukiančias pasekmes?
- 3) Ar turi būti taikomi Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 ⁽²⁾ 44 ir 45 straipsniai nukrypimams nuo Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 ⁽³⁾?
- 4) Jeigu į trečią klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar teisingas Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 45 straipsnio kartu su 44 straipsniu taikymas lemtų, kad teisės į skerdimo priemoną nebūtų netenkama dėl trūkumo, susijusio su duomenų pateikimu elektroninės duomenų bazės valdytojui, kai perduoti duomenys, šiuo atveju – tiekimo duomenys, objektyviai yra visiškai teisingi (ir buvo teisingi nuo pat pradžių, todėl jų nereikėjo taisyti)? Jeigu tai taikoma ne bet kuriam trūkumui, ar tai taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju, kai trūkumas pasireiškė (kelias dienas arba savaites) pavėluotu duomenų perdavimu, o pats skerdimas įvyko gerokai vėliau?
- 5) Ar Reglamento (EEB) Nr. 3887/92 ⁽⁴⁾ 11 straipsnis ir (arba) Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 22 straipsnis ir (arba) Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 47 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, taikydama nacionalinę sankciją, turinčią užtikrinti šio reglamento laikymąsi, valstybė narė

turi teisę neskirti Bendrijos teisėje numatytos skerdimo priemokos arba ją sumažinti?

- 6) Jeigu į penktą klausimą visiškai arba iš dalies būtų atsakyta teigiamai, ar tuomet Bendrijos teisėje Bendrijos mastu numatytos sumažinimo arba neskyrimo išimtys, ypač Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 44 ir 45 straipsniai, turi būti atitinkamai taikomos nacionaliniu mastu nustatytiems sumažinimo arba neskyrimo atvejams?
- 7) Jeigu į šeštą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar atitinkamai teisingas Reglamento (EB) Nr. 2419/2001 44 straipsnio taikymas kartu su 45 straipsniu lemia, kad dėl trūkumų, susijusių su duomenų pateikimu elektroninės duomenų bazės valdytojui, konkrečiai, su pavėluotu duomenų perdavimu, teisė į skerdimo priemoną gali būti neprarandama, jeigu registre gauti duomenys, šiuo atveju – tiekimo duomenys, objektyviai yra visiškai teisingi?

⁽¹⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo (OL L 160, p. 21).

⁽²⁾ 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2419/2001, nustatantis išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 327, p. 11).

⁽³⁾ 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000/EB, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantį jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, p. 1).

⁽⁴⁾ 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3887/92, nustatantis išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 391, p. 36).

**Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 7 d. pareik-
štas ieškinyis Airijai**

(Byla C-46/05)

(2005/C 93/19)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. vasario 7 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Nicola Yerrėll, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinyis Airijai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- a) pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/79/EB dėl Europos aviakompanijų asociacijos (AEA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF), Europos skrydžių įgulų asociacijos (ECA), Europos regioninių aviakompanijų asociacijos (ERA) ir Tarptautinės oro vežėjų asociacijos (IACA) Europos susitarimo dėl civilinės aviacijos mobiliųjų darbuotojų darbo laiko organizavimo⁽¹⁾ įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba bent jau apie juos nepranešdama Komisijai, Airija neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutartį
- b) priteisti iš Airijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 302, 2000 12 1, p. 57.

Korkein Hallinto-oikeus (Suomija) 2005 m. vasario 4 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maija Terttu Inkeri Nikula

(Byla C-50/05)

(2005/C 93/20)

(Proceso kalba: suomių)

Korkein Hallinto-oikeus (Suomija) 2005 m. vasario 4 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 8 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Maija Terttu Inkeri Nikula.

Korkein Hallinto-oikeus prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

ar 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71⁽¹⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje 33 straipsnio 1 dalis turi būti aiškintina taip, kad situacija, tuo atveju, kai pensininkas pagal Reglamento 27 straipsnį turi teisę gauti ligos ir motinystės išmokas tik iš gyvenamosios vietos įstaigos ir tos įstaigos sąskaita, ligos draudimo įmokos nustatomos tokiu būdu, kad pensininko gyvenamosios vietos šalyje pensijos, gaunamos iš tos valstybės, ir pensijos, gaunamos iš kitos valstybės, imamos kaip pagrindas nustatyti šių įmokų sumą – jei ligos draudimo įmokos neviršija pensijų, gaunamų iš gyvenamosios vietos valstybės, sumos – yra suderinama su šia nuostata?

⁽¹⁾ OL L 149, 1971 6 5, p. 2.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai

(Byla C-54/05)

(2005/C 93/21)

(Proceso kalba: suomių)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Van Beck ir M. Huttunen, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Suomijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) nustatyti, kad Suomijos Respublika, reikalaujama tranzito leidimo įprastai naudojamoms ir kitoje valstybėje narėje įregistruotoms transporto priemonėms neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28 ir 30 straipsnius;
- 2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Iš Suomijos Nutarimo Nr. 1598/1995 dėl transporto priemonių registracijos nuostatų aišku, kad asmuo, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra Suomijoje, turi prašyti laikino tranzito leidimo kitoje valstybėje narėje bendra tvarka jau įregistruotai ir apdraustai transporto priemonei, ją įveždamas arba veždamas tranzitu per Suomiją į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę. Be šito leidimo asmuo, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra Suomijoje, negali šioje valstybėje naudoti kitoje valstybėje narėje anksčiau įregistruotos ir apdraustos transporto priemonės. Norėdamas gauti šį leidimą asmuo, gyvenantis Suomijoje ir įvežantis kitoje valstybėje narėje įregistruotą transporto priemonę, turi jo prašyti atvykęs į sienos kirtimo punktą ir sumokėti atitinkamus mokesčius. Jis negali naudoti transporto priemonės, kol jam neišduotas leidimas. Paprastai šis leidimas galioja septynias dienas, per kurias transporto priemonę įvežęs asmuo turi ją įregistruoti Suomijoje, jei nori ją naudoti kitaip nei pagal laikiną tranzito leidimu nustatytą režimą.

EB sutarties 28 straipsnis draudžia kiekybinius importo apribojimus ir visas lygiavėrcio poveikio priemones.

Tai, kad Suomijoje gyvenantis asmuo, įvežantis kitoje valstybėje narėje įregistruotą automobilį arba vežantis jį per Suomiją į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę, turi likti Suomijos pasienyje ir prašyti tranzito leidimo ir kad transporto priemonei taikoma nuolatinė pasienio kontrolė, aiškiai turi kiekybinių importo apribojimų arba lygiavėrcių poveikio priemonių EB sutarties 28 straipsnio prasme bruožų.

Suomijos Respublika nepateikė jokių argumentų, kurie pagrįstų jos teiginį, jog tranzito leidimo režimas yra vienintelė priemonė užtikrinti mokesčių kontrolę, o praktiškai tai reiškia, kad kiekvienas asmuo, kurio įprastinė gyvenamoji vieta yra Suomijoje, turi nuolatos atlikti nustatytus pasienio formalumus, t. y. atvykti į artimiausią sienos kirtimo punktą ir prašyti tranzito leidimo, neturėdamas jokios teisinės garantijos, kad galės naudoti kitoje valstybėje narėje bendra tvarka įregistruotą, apdraustą ir techniškai patikrintą transporto priemonę. Tokie nuolatiniai formalumai yra esminis laisvo prekių judėjimo suvaržymas.

Jei Teisingumo Teismas vis dėlto nuspręstų, kad svarstomą režimą galima pateisinti, remiantis EB sutarties 30 straipsniu, Komisija pabrėžia, kad leidimo galiojimo terminas, pagal nutarimą – paprastai septynios dienos, bet kuriuo atveju neprocingai trumpas.

Remdamasi šiais argumentais, Komisija laikosi nuomonės, kad Suomijoje galiojančiu nutarimu Nr. 1598/1995 nustatytas tranzito leidimų režimas prieštarauja EB sutarties 28 ir 30 straipsnims. Jei Teisingumo Teismas vis dėlto nuspręstų, kad svarstomą režimą galima pateisinti, remiantis EB sutarties 30 straipsniu, Komisija pabrėžia, kad leidimo galiojimo terminas, pagal nutarimą – paprastai septynios dienos, bet kuriuo atveju prieštarauja EB sutarties 28 ir 30 straipsnims.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai

(Byla C-56/05)

(2005/C 93/22)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Dimitris Triantafyllou, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Graikijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvą 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (2003 m. birželio 26 d. OL L 157, p. 38–48) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešdama apie juos Komisijai, Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 17 straipsnį.
- 2) priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2004 sausio 1 d.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 10 d. pareikštas ieškinys Švedijos Karalystei

(Byla C-58/05)

(2005/C 93/23)

(Proceso kalba: švedų)

2005 m. vasario 10 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos L. Ström van Lier ir N. Yerrel, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Švedijos Karalystei.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą (EB) Nr. 2000/79 dėl Europos aviakompanijų asociacijos (AEA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF), Europos skrydžių įgulų asociacijos (ECA), Europos regioninių aviakompanijų asociacijos (ERA) ir Tarp-tautinės oro vežėjų asociacijos (IACA) Europos susitarimo dėl civilinės aviacijos mobiliųjų darbuotojų darbo laiko organizavimo⁽¹⁾ įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba bet kuriu atveju nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Švedijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 3 straipsnį;
- 2) priteisti iš Švedijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 302, 2000 12 01, p. 57

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia 2004 m. gruodžio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą jo nagrinėjamoje byloje WWF Italia ir kt. prieš Regione Lombardia, dalyvaujant įstojusiai į bylą šaliai ad opponendum Associazione migratoristi italiani

(Byla C-60/05)

(2005/C 93/24)

(Proceso kalba: italų)

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia 2004 m. gruodžio 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 10 d., kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą byloje WWF Italia ir kt. prieš Regione Lombardia, dalyvaujant įstojusiai į bylą šaliai ad opponendum Associazione migratoristi italiani.

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar Direktyva 79/409/EB⁽¹⁾ turi būti aiškinama taip, kad, neatsižvelgiant į nacionalinėse teisės sistemose įtvirtintą kompetencijos paskirstymą tarp valstybės ir regionų, valstybės narės privalo numatyti direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę nuostatas, apimančias visus atvejus, kurie pagal direktyvą turi būti saugomi, konkrečiai susijusius su garantija, kad medžiojant taikant leidžiančias nukrypti nuostatas nebūtų viršijamas direktyvos 9 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas nedidelis (paukščių) skaičius?
- 2) Konkrečiau dėl medžiojamo taikant leidžiančias nukrypti nuostatas skaičiaus, ar Direktyva 79/409/EEB turi būti aiškinama taip, kad direktyvą perkeltanti į nacionalinę teisę nuostata turi pateikti nuorodą į nustatytą ar nustatytiną kvotą, net patikėtą kompetetingoms techninėms įstaigoms, taip, kad būtų medžiojama taikant leidžiančias nukrypti nuostatas pagal kriterijus, objektyviai nustatančius nacionaliniu ar regioniniu mastu didžiausio, atsižvelgiant į galimas skirtingas aplinkos sąlygas, skaičiaus ribą?
- 3) Ar Įstatymo Nr. 157/92 19a straipsnyje įtvirtinta nacionalinė nuostata, pagal kurią reikalaujama INFS privalomos, bet neįpareigojančios nuomonės nustatant šią kvotą, tačiau nenumatant sutarties sudarymo tarp regionų, kuri privalomai nustatyty kiekvienos medžiojamos taikant leidžiančią nukrypti nuostatą rūšies ribojamo kiekio, nustatyto nacionaliniu mastu kaip nedidelis skaičius, paskirstymą, teisingai taiko Direktyvos 79/409/EEB 9 straipsnį?

4) Ar Įstatymo Nr. 157/92 19a straipsnyje numatyta leidžiamos Italijos regionuose medžioklės taikant leidžiančias nukrypti nuostatas atitikties Bendrijos teisei kontrolės procedūra gali užtikrinti Direktyvos 79/409/EEB veiksmingą taikymą, jeigu prieš ją pradėdant yra numatyta oficialaus įspėjimo stadija ir todėl jai nustatyti techninio pobūdžio terminai, taip pat reikalingi priemonės priėmimui ir paskelbimui, t. y. terminai, kuriems einant gali baigtis trumpas šios medžioklės leidimo laikotarpis?

(¹) OL L 103, 1979 4 29, p. 1.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareiškimas ieškinys Nyderlandų Karalystei

(Byla C-66/05)

(2005/C 93/25)

(Proceso kalba: olandų)

2005 m. vasario 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareiškta Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Denis Martin ir Pieter van Nuffel, ieškinys Nyderlandų Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad apskaičiuodama sveikatos draudimo įmokas atsižvelgiant į pensijas, gaunamas kitos valstybės narės teisės aktų pagrindu, Nyderlandų Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 (¹) 33 straipsnio 1 dalį;

2) priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten („AWBZ“, bendrasis specialiųjų ligos išlaidų įstatymas) reglamentuoja gydymo, priežiūros ir pagalbos išlaidų padengimą sunkios ilgai trunkančios ligos ar negalios atveju. Visi gyventojai, tai yra visi Nyderlanduose gyven-

nantys asmenys, yra apdrausti. Taigi tai yra vienas iš „socialinių draudimų“. Pagal *Wet Financiering Volksverzekeringen* (Nyderlandų įstatymas dėl socialinio draudimo finansavimo) nuostatas visi apdrausti asmenys turi mokėti draudimo įmokas. Šios įmokos apskaičiuojamos atsižvelgiant į visas jų pajamas.

Dėl šio reglamentavimo asmuo, gyvenantis Nyderlanduose ir tuo pat metu gaunantis ir pensiją iš Nyderlandų, ir iš kitos valstybės narės pagal jos teisės aktus, pagal AWBZ yra apdraustas nuo specialiųjų ligos išlaidų, tačiau jis taip pat turi mokėti draudimo įmokas. Apskaičiuojant šias įmokas, atsižvelgiama ir į Nyderlandų, ir į kitos valstybės mokamą pensiją.

Komisijos teigimu, reglamento 33 straipsnio 1 dalis leidžia apskaičiuojant draudimo įmoką atsižvelgti tik į Nyderlandų mokamą pensiją; Nyderlandų nuomone, galima atsižvelgti į visas pajamas, įskaitant pajamas, gaunamas pagal kitos valstybės narės teisės aktus.

(¹) OL L 149, 1971 7 5, p. 2. Reglamentas pakeistas ir atnaujintas Reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997 1 30, p. 1), o paskutinį kartą pakeistas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 631/2004 (OL L 100, 2004 4 6, p. 1).

Finanzgericht München (Vokietija) 2005 m. vasario 1 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Hausgemeinschaft Jörg ir Stefanie Wollny prieš Finanzamt Landshut

(Byla C-72/05)

(2005/C 93/26)

(Proceso kalba: vokiečių)

Finanzgericht München (Vokietija) 2005 m. vasario 1 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 15 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Hausgemeinschaft Jörg ir Stefanie Wollny prieš Finanzamt Landshut*.

Finanzgericht München prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Kaip turi būti aiškinama Direktyvos 77/388/EEB ⁽¹⁾ 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies c punkto sąvoka „visos apmokestinamojo asmens išlaidos“? Ar visos išlaidos už privatiems poreikiams naudojamą butą, esantį įmonei bendrai priskirtame pastate, (greta einamųjų išlaidų) taip pat ir pagal atitinkamus nacionalinius teisės aktus apima kasmetinį pelno mokesčio sumažinimą už pastatų nusidėvėjimą ir (arba) atsižvelgiant į atitinkamą pridėtinės vertės mokesčio atskaitai nacionalinėje teisėje nustatytą tikslinimo laikotarpį apskaičiuotą metinę įsigijimo ar gamybos išlaidų, kurios suteikė teisę atskaityti pridėtinės vertės mokesčių, dalį?

⁽¹⁾ OL L 145, p. 1.

Finanzgericht Köln (Vokietija) 2005 m. sausio 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Herbert Schwarz ir Marga Gootjes-Schwarz prieš Finanzamt Bergisch Gladbach

(Byla C-76/05)

(2005/C 93/27)

(Proceso kalba: vokiečių)

Finanzgericht Köln (Vokietija) 2005 m. sausio 27 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 16 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Herbert Schwarz ir Marga Gootjes-Schwarz prieš Finanzamt Bergisch Gladbach*.

Finanzgericht Köln prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar EB sutarties 8a straipsniui (po pakeitimų – EB sutarties 18 straipsnis; judėjimo laisvė), 43 straipsniui (po pakeitimų – EB sutarties 39 straipsnis; laisvas darbuotojų judėjimas), 52 straipsniui (po pakeitimų – EB sutarties 43 straipsnis; įsisteigimo laisvė) ir 59 straipsniui (po pakeitimų – EB sutarties 49 straipsnis; laisvė teikti paslaugas) neprieštarauja tai, kad pagal 1998 m. ir 1999 m. galiojusio *Einkommensteuergesetz* (Pajamų mokesčio įstatymas) 10 straipsnio 1 dalies 9 punktą tam tikrų Vokietijos mokyklų rinkliavos gali būti pripažintos specialiomis išlaidomis, mažinančiomis pajamų mokesčių, o mokyklų, esančių likusioje Bendrijos teritorijoje, rinkliavos tokiomis išlaidomis nepripažįstamos?

Tribunale di Livorno 2005 m. sausio 19 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Gentilini Umberto prieš Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Byla C-78/05)

(2005/C 93/28)

(Proceso kalba: italų)

Tribunale di Livorno 2005 m. sausio 19 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 17 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Gentilini Umberto prieš Dal Colle Industria Dolciaria SpA*.

Tribunale di Livorno prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

a) Ar remiantis 1986 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvos 653/86 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su savarankiškai dirbančiais prekybos agentais, derinimo ⁽¹⁾ 17 straipsnio turiniu 19 straipsnis turi būti aiškinamas kaip reiškiantis, kad nacionalinės teisės norma gali leisti atlyginti nuostolius agentui pagal kolektyvinį susitarimą (įpareigojantį jį pasirašiusias šalis), neatsižvelgiant į 17 straipsnio 2 dalies a punkto dviejose įtraukose numatytas sąlygas, o nuostolių atlyginimas turi būti apskaičiuotas ne pagal direktyvos, bet pagal minėto kolektyvinio susitarimo kriterijus su iš to išplaukiančia išvada, kad daugeliu atveju nuostolių atlyginimas turi būti apskaičiuojamas daug mažesnis nei maksimumas, kurį nustato direktyva?

b) Ar nuostolių atlyginimas turi būti apskaičiuotas analitiniu metodu, įvertinant komisinį atlyginimą, kurį kitais metais po komercinio atstovavimo sutarties nutraukimo agentas galėjo gauti dėl to, kad surado klientų ar padidino verslo apimtį, atsižvelgiant į teisingumo kriterijų tik sumos patikslinimui, ar turi būti taikomi kiti, ypač sintetiniai metodai, kurie plačiau vertina teisingumo kriterijų?

⁽¹⁾ OL L 382, 1986 12 31, p. 17.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-79/05)

(2005/C 93/29)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos U. Wölker ir A. Aresu, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nesiimdama visų įmanomų atsargumo priemonių tam, kad būtų išvengta kontroliuojamų medžiagų nuotėkio arba kad jis būtų kaip įmanoma labiau sumažintas, o pirmiausia neįvykdydama pareigos kasmet tikrinti, ar nėra nuotėkio iš stacionarių įrengimų, kuriuose yra daugiau nei 3 kg šaldymo skysčio, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 2037/2000 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų 17 straipsnio 1 dalį⁽¹⁾.
- 2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal turimą informaciją Italijos Respublika dar nesiėmė pagal Reglamento Nr. 2037/2000 17 straipsnio 1 dalį reikalaujamų priemonių.

⁽¹⁾ OL L 244, 2000 9 29, p. 1.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social 2005 m. sausio 28 d. pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Anacleto Cordero Alonso prieš Fondo de Garantía Salarial

(Byla C-81/05)

(2005/C 93/30)

(Proceso kalba: ispanų)

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social 2005 m. sausio 28 d. prašymu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 18 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Anacleto Cordero Alonso prieš Fondo de Garantía Salarial*.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar valstybių narių įpareigojimas imtis visų atitinkamų bendrų ar specialių priemonių užtikrinti EB sutarties ir Bendrijos institucijų nustatytų pareigų vykdymą (EB sutarties 10 straipsnis) ir Bendrijos teisės viršenybės prieš nacionalinę teisę principas, savaime ir nepriėmus aiškių nacionalinės teisės nuostatų, suteikia nacionaliniams teismams įgaliojimus netaikyti bet kokio tipo nacionalinės teisės normų, kurios prieštarautų Bendrijos teisei, neatsižvelgiant į šių nuostatų vietą teisės sistemoje (poįstatyminiai teisės aktai, įstatymai ar net konstitucija)?
2. a) Ar Ispanijos administracinės ir teisminės institucijos, spręsdamos dėl darbuotojo, kurio darbdavys buvo paskelbtas nemokiu, teisės gauti iš Darbo užmokesčio fondo išmokas, kurios darbuotojui priklausos nutraukiant darbo sutartį, darbdavio nemokumo atveju garantuojamas nacionaliniais įstatymais, privalo taikyti Bendrijos teisę, nors Direktyvos 80/987/EEB⁽¹⁾ 1 ir 3 straipsniai aiškiai nenurodo išmokos darbo sutarties nutraukimo atveju?
 - b) Jei atsakymas yra teigiamas, ar Ispanijos administracinės ir teisminės institucijos, taikydamos Direktyvą 80/987/EEB ir šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas, yra saistomos asmenų lygybės prieš įstatymą ir nediskriminacijos Bendrijos teisės principų, išaiškintų Europos Bendrijų Teisingumo Teismo, nors šis išaiškintimas nesutampa su Ispanijos konstitucijoje įtvirtintu atitinkamos pagrindinės teisės apibrėžimu pagal Konstitucinio teismo praktiką?

c) Jei atsakymas yra teigiamas, ar pagrindinis lygybės prieš įstatymą Bendrijos teisės principas reikalauja vienodai vertinti atvejus, kai darbuotojo teisė gauti apmokėjimą nutraukiant darbo sutartį yra įtvirtinta teismo sprendimu ir kai dėl šios teisės darbuotojas ir darbdavys susitarė darbo sutartyje, kuri sudaryta dalyvaujant teisėjui ir teismo patvirtinta?

3. a) Jei valstybė narė savo vidaus įstatymuose dar iki Direktyvos 2002/74/EB^(?) įsigaliojimo pripažino darbuotojo teisę į garantijų institucijos apsaugą, susijusią su dėl darbdavio nemokumo nutraukiant darbo sutartį nepatenkintų reikalavimų atlyginimu, ar tai reiškia, kad įsigaliojus šiai direktyvai, t.y. nuo 2002 m. spalio 8 d., ir nepasibaigus direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminui, valstybė narė taiko Bendrijos teisę, jei ji sprendžia dėl garantijų institucijos pareigos apmokėti reikalavimus, kurie liko neapmokėti dėl darbdavio nemokumo, kuris buvo pripažintas po 2002 m. spalio 8 d.?

b) Jei atsakymas yra teigiamas, ar Ispanijos administracinės ir teisminės institucijos, taikydamos Direktyvą 80/987/EEB ir šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas, yra saistomos asmenų lygybės prieš įstatymą ir nediskriminacijos Bendrijos teisės principų, išaiškintų Europos Bendrijų Teisingumo Teismo, nors šis išaiškinimas nesutampa su Ispanijos konstitucijoje įtvirtintu atitinkamos pagrindinės teisės apibrėžimu pagal Konstitucinio teismo praktiką?

c) Jei atsakymas yra teigiamas, ar pagrindinis lygybės prieš įstatymą Bendrijos teisės principas reikalauja vienodai vertinti atvejus, kai darbuotojo teisė gauti apmokėjimą nutraukiant darbo sutartį yra įtvirtinta teismo sprendimu ir kai dėl šios teisės darbuotojas ir darbdavys susitarė darbo sutartyje, kuri sudaryta dalyvaujant teisėjui ir teismo patvirtinta?

(¹) 1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyva dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo, OL L 283, 1980 10 28, p. 23.

(²) 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 80/987/EEB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 80/987/EEB, OL L 270, 2002 10 8, p. 10.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai

(Byla C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. vasario 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos teisės tarnybos narės Maria Patakia, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Graikijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad „*bake-off*“ produktų iškepimo arba pašildymo procesus prilygindama visiškam duonos gamybos procesui ir taikydama jiems su kepyklomis susijusių teisės aktų reikalavimus, Graikijos Respublika sudarė kliūtis „*bake-off*“ produktų importui iš kitų valstybių narių ir prekybai jais Graikijoje, ir todėl neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28 straipsnį;
- 2) priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Komisijai skundu buvo pranešta, kad nesant specialių teisės aktų, susijusių su pusiau iškeptais arba iškeptais ir užšaldytais kepiniais, Graikijos valdžios institucijos „*bake-off*“ būdą laiko visišku duonos gamybos ir kepimo procesu. Dėl to Graikijos valdžios institucijos leidžia šių produktų trumpą kepimą arba pašildymą prekybos vietose tik tuomet, jeigu šie procesai atitinka visus kepykloms keliamus reikalavimus, nepaisant to, kad „*bake-off*“ būdą sudaro tik trumpas galutinis pusiau iškeptos duonos kepimas arba iškeptos ir užšaldytos duonos pašildymas, be visų pirminių gamybos ir kepimo etapų. Todėl „*bake-off*“ produktai į Graikijos rinką gali pateikti iškepti ar pašildyti prekybos vietose, kurios atitinka kepykloms keliamus reikalavimus, arba maisto prekių parduotuvėse kaip pusiau iškepti arba užšaldyti kepiniai, kuriuos vartotojas vėliau pats gali iškepti arba pašildyti. Abiem atvejais Komisija mano, kad „*bake-off*“ produktai vartotojui yra mažiau patrauklūs už visiškai iškeptus kepinus.

2. Komisija mano, kad tuo būdu, kuriuo Graikijos valdžios institucijos aiškina ir taiko galiojančius teisės aktus, siekiama iš esmės uždrausti prekiauti iškeptais arba pašildytais „*bake-off*“ produktais bendrose maisto prekių parduotuvėse (prekybos centruose), kadangi Graikijos valdžios institucijos klaidingai mano, jog jiems turėtų būti taikomi griežti bendrai visiškai iškeptos duonos ir kepinų gamybai ir kepimui taikomi reikalavimai.
3. Komisijos nuomone, kadangi trumpas galutinis kepimas arba pašildymas ne kepykloje yra specifinis požymis, atskiriantis „*bake-off*“ produktus nuo kitų kepinų, Graikijos teisės aktų, susijusių su kepyklomis, taikymas „*bake-off*“ produktams negali būti laikomas susijusiu su pardavimo sąlygomis teismų praktikos *Keck ir Mithouard* prasme ir todėl patenka į EB sutarties 28 straipsnio taikymo sritį.
4. Komisija taip pat nurodo, kad daugelis „*bake-off*“ būdai keliamų reikalavimų yra akivaizdžiai nepagrįsti ir neproporcingi, kadangi šį būdą sudaro tik trumpas galutinis pusiau iškeptų arba iškeptų ir užšaldytų kepinų kepimas arba pašildymas. Be to, Komisija mano, jog šie reikalavimai ypatingai apsunkina visas parduotuves, kurios privalo įgyvendinti kepykloms skirtus nurodymus.
5. Komisija iš to daro išvadą, kad Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28 straipsnį.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-84/05)

(2005/C 93/32)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos teisės tarnybos narių M. Konstantinidis ir A. Aresu, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvą 96/61/EB⁽¹⁾ dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl naujų įrenginių, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 21 straipsnio 1 dalį;
- 2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 1999 m. spalio 30 d.

⁽¹⁾ OL L 257, 1996 10 10, p. 26.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-85/05)

(2005/C 93/33)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos S. Pardo Quintillán ir D. Recchia, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veismų vandens politikos srityje pagrindus⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešdama apie juos Komisijai, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 24 straipsnio 1 dalį;
- priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 22 d.

(¹) OL L 327, 2000 12 22, p. 1

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-86/05)

(2005/C 93/34)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos B. Schima ir D. Recchia, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad nepriimdama 2003 m. balandžio 23 d. Komisijos direktyvą 2003/32/EB, nustatančią išsamias Tarybos direktyva 93/42/EEB (¹) nustatytų reikalavimų, taikomų naudojant gyvūninės kilmės audinius pagamintiems medicinos prietaisams specifikacijas, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, ar bet kuriuo atveju nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį;

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2004 m. sausio 1 d.

(¹) OL L 105, 2003 4 26, p. 18.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-87/05)

(2005/C 93/35)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos B. Schima ir D. Recchia, ieškinys Italijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad nepriimdama 2003 m. vasario 3 d. Komisijos direktyvą 2003/12/EB (¹) dėl krūtų implantatų perklasifikavimo pagal Direktyvą 93/42/EEB (²) dėl medicinos prietaisų įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba, bet kuriuo atveju, apie šias nuostatas nepranešdama Komisijai, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalį;

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugpjūčio 1 d.

(¹) OL L 28, 2003 2 4, p. 43.

(²) OL L 169, 1993 7 12, p. 1.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai

(Byla C-88/05)

(2005/C 93/36)

(Proceso kalba: suomių)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Huttunen ir K. Simonsson, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Suomijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) nustatyti, kad Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/59/EB, įdiegiančią Bendrijos laivų stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinančią Tarybos direktyvą 93/75/EEB⁽¹⁾, nepriimdama šiai direktyvai įgyvendinti reikalingų įstatymų ir kitų teisės aktų arba neinformuodama Komisijos apie jų priėmimą; ir
- 2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos įgyvendinimo terminas baigėsi 2004 m. vasario 5 d.

⁽¹⁾ OL L 208, 2002 8 5, p. 10.

Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) 2004 m. gruodžio 9 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Emsland-Stärke GmbH prieš Bezirksregierung Weser-Ems

(Byla C-94/05)

(2005/C 93/37)

(Proceso kalba: vokiečių)

Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) 2004 m. gruodžio 9 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 22 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Emsland-Stärke GmbH prieš Bezirksregierung Weser-Ems.

Bundesverwaltungsgericht prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. a) Ar turi būti taikoma Reglamento (EB) Nr. 97/95 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1125/96, 13 straipsnio 4 dalis kartu su 4 straipsnio 5 dalimi, jeigu buvo sudaryta auginimo sutartimi pavadinta sutartis, kurią pagal reglamento 4 straipsnio 2 ir 3 dalis pripažino atsakinga institucija, tačiau sutartis buvo sudaryta ne su bulvių augintoju, o su prekybininku, kuris savo ruožtu bulves tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyja iš bulvių augintojų?
- b) Ar Reglamento (EB) Nr. 97/95 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1125/96, 13 straipsnio 4 dalis suponuoja tai, kad, priėmusi bulves, krakmolo gamybos įmonė viršytų jai skirtą dalinę kvotą?
2. a) Ar Reglamento (EB) Nr. 97/95 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1125/96, 13 straipsnio 4 dalyje nustatyta sankcijos nuostata atskirai nuo šio reglamento 13 straipsnio 3 dalies atitinka Bendrijos teisėje įtvirtintus apibrėžtumo reikalavimus?
- b) Ar Reglamento (EB) Nr. 97/95 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1125/96, 13 straipsnio 4 dalyje numatyta sankcija jos dydžio atžvilgiu taip pat ir tokiais atvejais kaip nagrinėjamas reikalinga tam, kad būtų tinkamai apsaugoti Bendrijos finansiniai interesai Reglamento (EG, Euratomas) Nr. 2988/95 2 straipsnio 1 dalies prasme? Ar tokiais atvejais kaip nagrinėjamas ji yra proporcinga, siekiant apsaugoti Bendrijos finansinius interesus?
- 3) Ar pažeidimas, už kurį sankcijas numato Reglamento (EB) Nr. 97/95 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1125/96, 13 straipsnio 4 dalis, laikomas padarytu dėl aplaidumo Reglamento (EG, Euratomas) Nr. 2988/95 5 straipsnio 1 dalies prasme ir tuomet, kai atsakinga institucija pritarė priemonėms žinodama visas faktines aplinkybes?

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai

(Byla C-95/05)

(2005/C 93/38)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. vasario 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos Teisės tarnybos atstovų Knut Simonsson ir Georgios Zavvos, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Graikijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/59/EB⁽¹⁾, įdiegiančią Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinančią Tarybos direktyvą 93/75/EEB, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba bent jau apie juos nepranešdama Komisijai, Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2) priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2004 m. vasario 5 d.

⁽¹⁾ OL L 208, 2002 8 5, p. 10.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai

(Byla C-96/05)

(2005/C 93/39)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. vasario 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos

teisės tarnybos darbuotojų Gerald Braun ir Georgios Sabbos, ieškinys Graikijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/65/EB iš dalies keičiančią Direktyvas 78/660/EEB, 83/349/EEB ir 86/635/EEB, dėl vertinimo taisyklių rengiant tam tikrų bendrovių, taip pat bankų ir kitų finansų įstaigų metinę ir konsoliduotą atskaitomybę⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų ir bet kuriuo atveju nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2004 m. sausio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 283, 2001 10 27, p. 28.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 24 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai

(Byla C-99/05)

(2005/C 93/40)

(Proceso kalba: suomių)

2005 m. vasario 24 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir I. Koskinen, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Suomijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad Suomijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų, kylančių iš 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB⁽¹⁾, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, autonominio Åland rajono atžvilgiu nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, įgyvendinančių šią direktyvą, arba bent apie tai nepranešdama Komisijai;
- 2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 2 d.

⁽¹⁾ OL L 303, 2000 m. gruodžio 2 d., p. 16.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 3 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai

(Byla C-105/05)

(2005/C 93/41)

(Proceso kalba: suomių)

2005 m. kovo 3 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir I. Koskinen, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Suomijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nustatydamą tam tikrą socialinio draudimo įmokų apskaičiavimo sistemą, Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų, kylančių iš 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje⁽¹⁾, 33 straipsnio 1 dalies;
- 2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Suomija, apskaičiuodama socialinio draudimo įmokas Suomijoje gyvenančiam pensininkui, pagal savo nacionalinės teisės

aktus, t. y. Sveikatos draudimo įstatymą 364/1963, atsižvelgia ne tik į Suomijos mokėtiną pensiją, bet ir į kitų valstybių narių mokėtiną pensiją. Atsižvelgimas į kitos valstybės narės mokėtiną pensiją nustatant socialinio draudimo įmokų apskaičiavimo pagrindą pažeidžia 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 33 straipsnio 1 dalį ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktiką (byla C-389/99, *Rundgren*).

⁽¹⁾ OL L 149, 1971 7 5, p. 2.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 3 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai

(Byla C-107/05)

(2005/C 93/42)

(Proceso kalba: suomių)

2005 m. kovo 3 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos U. Wölker ir P. Aalto, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Suomijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų, kylančių iš Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimais sistemą Bendrijoje ir iš dalies pakeičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB⁽¹⁾, neperkeldama šios direktyvos į vidaus teisę Åland provincijos atžvilgiu arba bent nepranešdama Komisijai apie tai;
- 2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. direktyva 2003/87/EB, OL L 275, 2003 10 25, p. 32.

Bylos C-165/02 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2005/C 93/43)

(Proceso kalba: ispanų)

Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininkas 2004 m. gruodžio 7 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą C-165/02 Ispanijos Karalystė prieš Europos Bendrijų Komisiją.

⁽¹⁾ OL C 144, 2002 6 15.

Bylos C-501/03 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2005/C 93/45)

(Proceso kalba: švedų)

Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininkas 2005 m. sausio 10 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą C-501/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Švedijos Karalystę.

⁽¹⁾ OL C 21, 2004 1 24.

Bylos C-272/02 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2005/C 93/44)

(Proceso kalba: anglų)

Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininkas 2004 m. gruodžio 2 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą C-272/02 Europos Bendrijų Komisija prieš Europos Sąjungos Tarybą.

⁽¹⁾ OL C 219, 2002 9 14.

Bylos C-100/04 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2005/C 93/46)

(Proceso kalba: italų)

Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininkas 2005 m. sausio 13 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą C-100/04 Europos Bendrijų Komisija prieš Italijos Respubliką.

⁽¹⁾ OL C 94, 2004 4 17.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 3 d.

Byloje T-19/01 *Chiquita Brands International, Inc.* ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Bendras rinkų organizavimas — Bananai — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Reglamentas Nr. 2362/98 — PPO steigimo sutartis ir pridedami susitarimai — PPO ginčų sprendimo tarybos rekomendacijos ir sprendimai)

(2005/C 93/47)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-19/01 *Chiquita Brands International, Inc.*, įsteigta Trentone, Niu Džersis (JAV), *Chiquita Banana co. BV*, įsteigta Bredoje (Nyderlandai), *Chiquita Italia, S.p.A.*, įsteigta Romoje (Italija), atstovaujamos *solicitor C. Pouncey* ir advokato L. Van Den Hende, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą iš pradžių C. Van der Hauwaert, C. Brown, vėliau – L. Visaggio, Brown, M. Niejahr ir galiausiai – Visaggio ir Brown, padedamų *barrister N. Khan*, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo atlyginti žalą, tariamai patirtą dėl 1998 m. spalio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2362/98, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 dėl bananų importo į Bendriją įgyvendinimo taisykles (OL L 293, p. 32), priėmimo ir palikimo galioti, Pirmosios instancijos teismas (penktoji išplėstinė kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ir M. E. Martins Ribeiro; sekretorius administratorius J. Plingers, 2005 m. vasario 3 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti ieškinį

2) Ieškove padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 108, 2001 4 7.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 3 d.

Byloje T-139/01 *Comafrica SpA* ir *Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.* prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Bendras rinkų organizavimas — Bananai — Importas iš AKR valstybių ir trečiųjų šalių — Reglamentas (EB) Nr. 896/2001 — Reglamentas (EB) Nr. 1121/2001 — Ieškinys dėl panaikinimo — Priimtumas — Konkrečiai susijęs asmuo — Ieškinys dėl žalos atlyginimo)

(2005/C 93/48)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-139/01, *Comafrica SpA*, įsteigta Genujoje (Italija) ir *Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.*, įsteigta Hamburge (Vokietija), atstovaujamos *solicitor B. O'Connor* ir *barrister P. Bastos-Martin*, palaikomos *Simba SpA*, įsteigtos Milane (Italija), atstovaujamos advokatų S. Carbone ir F. Munari, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą pirmiausiai L. Visaggio, M. Niejahr ir K. Fitch, po to – L. Visaggio ir K. Fitch, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, palaikomą Ispanijos Karalystės, atstovaujamos iš pradžių R. Silva de Lapuerta, o vėliau – L. Fraguas Gadea, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo, pirma, panaikinti 2001 m. gegužės 7 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 896/2001, nustatantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 taikymo išsamias taisykles dėl bananų importavimo į Bendriją tvarkos (OL L 126, p. 6), ir 2001 m. birželio 7 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1121/2001, nustatantį koregavimo koeficientus, taikytinus kiekvieno tradicinio operatoriaus referenciniam kiekiui pagal bananų importo tarifų kvotas (OL L 153, p. 12), ir, antra, atlyginti Reglamento Nr. 896/2001 ir Reglamento Nr. 1121/2001 priėmimu ieškovams tariamai padarytą žalą, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke; sekretorius: administratorius J. Plingers, 2005 m. vasario 3 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti reikalavimus dėl panaikinimo kaip nepriimtinius.

2) Atmesti reikalavimus dėl žalos atlyginimo kaip nepagrįstus.

3) Ieškovai padengia savo bei Komisijos pagrindinėje byloje ir laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros metu patirtas išlaidas.

4) Įstojusios į bylą šalys pačios padengia savo išlaidas.

(¹) OL C 245, 2001 9 1.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 15 d.

Byloje T-256/01 Norman Pyres prieš Europos Bendrijų Komisiją (¹)

(Pareigūnai — Laikinių tarnautojų įdarbinimo atrankos procedūra — Neleidimas laikyti testo — Amžiaus riba — Nediskriminavimo principas)

(2005/C 93/49)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-256/01 buvęs Europos Bendrijų Komisijos laikinasis tarnautojas Norman Pyres, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas advokatų G. Vandersanden ir L. Levi, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. Currel ir F. Clotuche-Duvieux, dėl ieškinio, pareikšto dėl „Tyrimų“ atrankos komiteto 2000 m. gruodžio 1 d. sprendimo COM/R/A/14/2000, 2000 m. gruodžio 4 d. sprendimo COM/R/A/07/2000 ir 2000 m. gruodžio 7 d. sprendimo COM/R/A/10/2000 neleisti ieškovui dalyvauti „Tyrimų“ generalinio direktorato organizuotoje atrankos procedūroje todėl, kad jis neatitiko nustatytos amžiaus ribos sąlygos, panaikinimo Pirmosios instancijos teismas, kurį sudaro pirmininkas B. Vesterdorf, teisėjai P. Mengozzi ir I. Labucka; sekretorius H. Jung, 2005 m. vasario 15 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti ieškinį.

2) Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 17, 2002 1 19.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

(pirmoji kolegija)

2005 m. vasario 15 d.

Byloje T-169/02 Cervecería Modelo, SA de CV prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) (¹)

(Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Prašymas įregistruoti Bendrijos figūriniu prekių ženklu alaus butelio atvaizdą su užrašu „negra modelo“ — Ankstesnis nacionalinis figūrinis prekių ženklas Modelo — Supainiojimo galimybė — Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas)

(2005/C 93/50)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje T-169/02 Cervecería Modelo, SA de CV, įsteigta Meksike (Meksika), atstovaujama advokatų C. Lema Devesa ir A. Velázquez Ibáñez, prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. Crespo Carillo ir I. de Medrano Caballero, dalyvaujant kitai proceso Apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme, Modelo Continente Hipermercados, SA, įsteigta Senhora da Hora (Portugalija), atstovaujama advokatų N. Cruz, J. Pimenta ir T. Colaço Dias, dėl ieškinio, pateikto dėl 2002 m. kovo 6 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo (bylos R 536/2001-3 ir R 674/2001-3) dėl protesto procedūros tarp Cervecería Modelo, SA de CV ir Modelo Continente Hipermercados, SA, Pirmosios instancijos teismas (pirmoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas B. Vesterdorf ir teisėjai P. Mengozzi ir I. Labucka; sekretorius H. Jung, 2005 m. vasario 15 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti ieškinį.

2) Priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 180, 2002 7 27.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 15 d.

Byloje T-296/02 Lidl Stiftung & Co. KG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protestas — Supainiojimo galimybė — Paraiška dėl žodinio Bendrijos prekių ženklo LINDENHOF — Ankstesnis žodinis ir grafinis ženklas LINDERHOF — Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas)

(2005/C 93/51)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje T-296/02 Lidl Stiftung & Co. KG, įsteigta Neckarsulm (Vokietija), atstovaujama advokato P. Groß, prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovojamą A. von Mühlendahl, B. Müller ir G. Schneider, dalyvaujant kitai VRDT apeliacinėje taryboje vykusio proceso šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme – REWE-Zentral AG, įsteigta Kiolne (Vokietija), atstovaujama advokato M. Kinkeldey, dėl 2002 m. liepos 17 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 0036/2002-3), susijusio su protesto procedūra tarp Lidl Stiftung & Co. KG ir REWE-Zentral AG, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. Pirrung ir teisėjai A. W. H. Meij ir N. J. Forwood; sekretorius: administratorius I. Natsinas, 2005 m. vasario 15 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) *Atmesti ieškinį.*2) *Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.*⁽¹⁾ OL C 289, 2002 11 23.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 1 d.

Byloje T-57/03 Soci t  proven cale d'achat et de gestion (SPAG) SAS prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Prašymas įregistruoti žodinį Bendrijos prekių ženklą HOOLIGAN — Ankstesnis žodinis prekių ženklas OLLY GAN — Faktinės ir teisinės aplinkybės, nenurodytos VRDT — Priimtinumas — Supainiojimo galimybė)

(2005/C 93/52)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje T-57/03 Soci t  proven cale d'achat et de gestion (SPAG) SAS, įsteigta Marselyje (Prancūzija), atstovaujama advokato K. Manhaeve, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovojamą U. Pfl ghar ir G. Schneider, dalyvaujant kitoms VRDT apeliacinėje taryboje vykusio proceso šalims, įstojusioms į bylą Pirmosios instancijos teisme – Frank Dann ir Andreas Backer, gyvenantiems Frankfurte prie Maino (Vokietija), atstovaujamiems advokato P. Baronikians, dėl 2002 m. gruodžio 5 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1072/2000-2), susijusio su protesto procedūra dėl prekių ženklų HOOLIGAN ir OLLY GAN, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Papisavvas; sekretorius: vyriausiasis administratorius J. Palacio Gonz lez, 2005 m. vasario 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) *Atmesti ieškinį.*2) *Priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.*⁽¹⁾ OL C 112, 2003 5 10.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 3 d.

Byloje T-137/03 Ornella Mancini prieš Europos Bendrijų Komisiją⁽¹⁾

(Pareigūnai — Medicinos konsultanto etatas — Skelbimo apie laisvą darbo vietą pakeitimas — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Įdarbinimo komisijos sudarymas — Nuopelnų palyginimas — Akivaizdi vertinimo klaida — Moterų ir vyrų lygybė — Ieškinyš dėl žalos atlyginimo)

(2005/C 93/53)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-137/03 Europos Bendrijų Komisijos pareigūnė Ornella Mancini, gyvenanti Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokato É. Boigelot, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą C. Berardis-Kayser ir G. Berscheid, padedamų advokato B. Wägenbauer, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo, pirma, panaikinti Komisijos sprendimą neskirti ieškovės į medicinos konsultanto etatą Briuselio medicinos tarnybos skyriuje ir sprendimą į šį etatą paskirti kitą kandidatą, ir, antra, atlyginti žalą su palūkanomis, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija), kurią sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili ir V. Vadapalas; sekretorius: administratorius I. Natsinas, 2005 m. vasario 3 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį.
- 2) Kiekviena šalis pati padengia savo išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 158, 2003 7 5.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 3 d.

Byloje T-172/03 Nicole Heurtaux prieš Europos Bendrijų Komisiją⁽¹⁾

(Pareigūnai — Atsisakymas paaukštinti pareigas — Motyvų nepateikimas — Nuopelnų palyginimas — Ieškinyš dėl panaikinimo)

(2005/C 93/54)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-172/03 Europos Bendrijų Komisijos pareigūnė Nicole Heurtaux, gyvenanti Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokatų

J.-N. Louis, É. Marchal, A. Coolen ir S. Orlandi, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. Curall ir V. Joris, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl ieškinių pareikšto dėl Komisijos sprendimo 2002 m. vykdomo paaukštinimo metu nesuteikti ieškovei B2 lygio panaikinimo, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), kurią sudaro kolegijos pirmininkė P. Lindh, teisėjai J. D. Cooke ir D. Šváby; sekretorius administratorius I. Natsinas, 2005 m. vasario 3 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Panaikinti 2002 m. rugpjūčio 14 d. Komisijos sprendimą 2002 m. vykdomo paaukštinimo metu nesuteikti ieškovei B2 lygio.
- 2) Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 184, 2003 8 2.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. vasario 16 d.

Byloje T-284/03 Rosalinda Aycinena prieš Europos Bendrijų Komisiją⁽¹⁾

(Tarnautojai — Paskyrimas į aukštesnį lygį — Pakopos suteikimas)

(2005/C 93/55)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-284/03 Rosalinda Aycinena, gyvenanti Briuselyje (Belgija), atstovaujama J.-N. Louis, E. Marchal, A. Coolen ir S. Orlandi, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą C. Berardis-Kayser, dėl prašymo panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo ieškovės paskyrimo metu jai galutinai suteikiama LA 6 lygio 1 pakopa, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija), kurią sudaro kolegijos pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz; sekretorius H. Jung, 2005 m. vasario 16 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti ieškinį.

4) Kiekviena šalis padengia savo išlaidas.

2) Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 7, 2004 1 10.

(¹) OL C 251, 2003 10 18.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. vasario 16 d.

Byloje T-354/03 Gemma Reggimenti prieš Europos Parlamentą (¹)

(Pareigūnai — Išlaikomo vaiko kelionės išlaidų atlyginimas — Dalybos sutuoktinių pareigūnų skyrybų atveju)

(2005/C 93/56)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-354/03 Gemma Reggimenti, Europos Parlamento pareigūnė, gyvenanti Woluwé-Saint-Lambert (Belgija), atstovaujama advokato C. Junion, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Parlamentą, atstovaujamą L. G. Knudsen ir A. Bencomo Weber, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl ieškinio pareikšto dėl Parlamento 2003 m. gegužės 27 d. sprendimo, patvirtinto 2003 m. liepos 17 d. laišku, kuriuo buvo nuspręsta taikant Statuto VII priedo 8 straipsnį nuo 2002 m. padalinti ieškovės dukters kelionės išlaidų atlyginimą tarp dviejų išsiskyrusių pareigūnų, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai M. Jaeger ir O. Czúcz; sekretorius administratorius I. Natsinas, 2005 m. vasario 16 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Ieškinio dalis dėl kelionės išlaidų atlyginimo iki 2002 m. išmokant fiksuotą sumą yra nepriimtina.

2) Ieškinytis taip pat nepriimtinas ta dalimi, kuria prašoma nustatyti įpareigojimą.

3) Atmesti kitus ieškinyje išdėstytus prašymus kaip nepagrįstus.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2005 m. sausio 31 d.

Byloje T-447/04 R Capgemini Nederland BV prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Paslaugų viešieji pirkimai — Bendrijos konkurso procedūra — Laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra — Fumus boni juris — Skuba)

(2005/C 93/57)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje T-447/04 R Capgemini Nederland BV, įsteigta Utrechte (Nyderlandai), atstovaujama advokatų M. Meulenbelt ir H. Speyart, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą L. Parpala, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl prašymo pirma, sustabdyti Komisijos sprendimo, kuriuo konkurse JAI-C3-2003-01 dėl antros kartos Šengeno informacinės sistemos (ŠIS II) sukūrimo ir įdiegimo bei vizų informacinės sistemos (VIS) galimo sukūrimo ir įdiegimo teisingumo ir vidaus reikalų srityje, buvo atmestas ieškovės pasiūlymas ir atrinktas kitas konkurso dalyvis, ir antra, Komisijos sprendimo sudaryti sutartis dėl ŠIS II ir VIS sistemų su kitu konkurso dalyviu, vykdymą, Pirmosios instancijos teismo pirmininkas 2005 m. sausio 31 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Atmesti prašymą dėl laikiniųjų apsaugos priemonių taikymo.

2) Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

NORTRAIL Transport GmbH 2004 m. gruodžio 23 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-496/04)

(2005/C 93/58)

(Proceso kalba: vokiečių)

2004 m. gruodžio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *NORTRAIL Transport GmbH*, įsteigtos Kylyje (Vokietija), atstovaujamos advokatės J. Krause, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimą REM 15/02 dėl įmonės *NORTRAIL Transport GmbH* prašymo grąžinti importo mokesčius pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio muitinės kodeksą, 239 straipsnį.

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nuo 1995 m. liepos mėnesio ieškovė nuolat importavo įvairių žvejybos produktų siuntas. Atsižvelgdama į Reglamentu (EB) Nr. 3061/95⁽¹⁾ atidarytas tarifines kvotas ieškovė kreipėsi dėl muitais neapmokestinamo prekių išleidimo į laisvą apyvartą nuo 1995 m. rugsėjo 1 dienos. Kompetentinga muitinės tarnyba nusprendė, kad tam tikro kiekio siuntų atžvilgiu negalima patenkinti ieškovės prašymo neapmokestinti prekių muitais ir kad taikoma nustatyta muto norma. Šiuo pagrindu atitinkama muitinės tarnyba paprašė ieškovę sumokėti importo muitą už nagrinėjamą išleidimą į laisvą apyvartą. Ieškovė sumokėjo dalį importo muto.

Ieškovė tvirtina, kad yra ypatingos aplinkybės Reglamentu (EEB) Nr. 2913/92⁽²⁾ 239 straipsnio prasme, suteikiančios ieškovei teisę reikalauti grąžinti importo muitą arba atsisakyti jį išieškoti.

Ieškovė grindžia šį savo teiginį, *inter alia*, tuo, kad buvo priimtas atgalinį veikimą turintis Bendrijos teisės aktas. 1995 m. spalio 4 d. Vokietijos federacinės finansų ministerijos pranešimu Vokietijos muitinės tarnybos buvo informuotos apie tarifinių kvotų atidarymą nuo 1995 m. rugsėjo 1 d. Tačiau 1995 m. spalio 4 d. Vokietijos muitinės tarnybos buvo informuotos, kad šios kvotos atidarytos atgaline data nuo 1995 m. liepos 1 dienos. Nuo 1995 m. rugsėjo 1 d., kai ieškovė kreipėsi dėl

muitais neapmokestinamo nagrinėjamų prekių išleidimo į laisvą apyvartą, kai kurios kvotos buvo beveik išnaudotos, o dėl kvotų atidarymo atgaline data nuo 1995 m. liepos 1 d. iš dalies jos buvo išnaudotos ir iki 1995 m. rugsėjo 1 dienos.

Toliau ieškovė nurodo, kad teisės aktas priimtas nepakankama ir klaidinančia forma ir kad Bendrijos teisės akto paskelbimo datos ir juo reglamentuojamo atgalinio taikymo kvotų atidarymo datos nesutapimas yra klaidinantis. Dėl to tikėtina, kad nacionalinės muitinių tarnybos skirtingai aiškina tarifinių kvotų atidarymo datą, o tai pažeidžia diskriminacijos draudimo principą.

⁽¹⁾ 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3061/95, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 992/95, atidarantį tam tikrų Norvegijos kilmės žemės ūkio ir žuvininkystės produktų Bendrijos tarifines kvotas ir numatantį jų administravimą (OL L 327, p.1).

⁽²⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1).

Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. ir Austria Buntmetall AG 2005 m. sausio 18 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-11/05)

(2005/C 93/59)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. sausio 18 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Wieland Werke AG*, įsteigtos Ulme (Vokietija), *Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H.*, įsteigtos Amstetten (Austrija), ir *Austria Buntmetall AG*, įsteigtos Enzesfeld (Austrija), atstovaujama advokatų R. Bechtold ir U. Soltész, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. rugsėjo 3 d. Komisijos sprendimą, ištaisytą 2004 m. spalio 20 d. (byla COMP/E-1/38.069 – Variniai instaliaciniai vamzdžiai);

- arba bent sumažinti sprendimu skirtas baudas;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu ieškovėms buvo skirtos baudos už EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą suderintais veiksmais ir susitarimais dėl kainų ir rinkos pasidalijimo varinių instaliacinių vamzdžių sektoriuje.

Ieškovės ginčija šį sprendimą ir tvirtina, kad pakartotinis baudų skyrimas šiame procese prieštarauja principui *ne bis in idem*, kadangi, nagrinėdama pramoninių vamzdžių bylą COMP/E-1/38.240, Komisija jau įvertino didžiąją dalį tų pačių faktinių aplinkybių ir skyrė sankcijas. Ieškovės nurodo, kad, apskaičiuodama baudos dydį, Komisija bent jau turėjo atsižvelgti į jau paskirtas baudas, o vieningos varinių vamzdžių bylos išskyrimas į pramoninių vamzdžių bylą ir instaliacinių vamzdžių bylą yra neleistinas.

Be to, ieškovės nurodo, kad skirta bauda yra aiškiai per didelė ir kad ją skiriant nebuvo atsižvelgta į tokius esminius proceso principus, kaip iš EB sutarties 253 straipsnio išplaukianti pareiga motyvuoti, proporcingumo ir lygybės principai. Ieškovės, *inter alia*, tai motyvuoja tuo, kad:

- veikos sunkumo nustatymas remiasi klaidingu ir nepakankamu pažeidimo pobūdžio, jo poveikio rinkai ir susitarimų teritorinio veikimo įvertinimu;
- diferencijuotai nagrinėdama dalyvavusias įmones, Komisija turėjo atsižvelgti ne tik į tų įmonių rinkos dalis, tačiau ir į tų įmonių dydį;
- Komisija sprendime nepagrindė to, kokiais principais remdamasi ji nustatė konkrečias bazines baudas, be to, pareiškime dėl prieštaravimų ji aiškiai nurodė, kad rėmėsi ypatingai sunkiu konkurencijos taisyklių pažeidimu;
- nustatydamas didesnę baudą atsižvelgiant į susitarimų galiojimo trukmę, Komisija neteisingai taikė savo priimtas Baudų nustatymo gaires⁽¹⁾, be to, nepripažino, kad esminių faktinių aplinkybių grupių atžvilgiu jau buvo suėjęs senaties terminas;
- Komisija neatsižvelgė į tokius esminius bausmės sumažinimo pagrindus, kaip sunki padėtis rinkoje, menkas apyvartos pelningumas varinių vamzdžių rinkoje bei tai, kad susitarimai buvo nutraukti iš karto po patikrinimų.

Be to, sušvelnindama baudas kitoms kartelyje dalyvavusioms įmonėms dėl jų bendradarbiavimo nepritaikius ypatingai svarbių liudytojų taisyklės, Komisija taip pat pažeidė ir lygybės principą.

Galiausiai ieškovės teigia, kad Reglamento (EB) Nr. 1/2003⁽²⁾ 23 straipsnio 2 dalis, būtent pagrindinės baudos sumos nustatymas, suteikiantis Komisijai praktiškai neribotą diskreciją, pažeidžia tikslingumo principą ir tuo pačiu aukštesnę teisinę galią turinčią Bendrijos teisę.

⁽¹⁾ Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB Sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairės (OL C 9, 1998 2 14, p. 3).

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1).

Sergio Rossi S.p.A. 2005 m. sausio 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų)

2005 m. sausio 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Sergio Rossi S.p.A., įsteigtos San Mauro Pascoli (Italija), atstovaujamos advokato A. Ruo, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG taip pat buvo proceso Apeliacinėje taryboje šalis.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą;
- priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG

Prašomas Bendrijos ženklas: įregistruoti prekių ženklas: Žodinis prekių ženklas „ROSSI“ 25 klasės prekėms (viršutiniai ir apatiniai drabužiai; pirštinės, apsauginės apykaklės, šalikai, kaklaraiščiai, galvos apdangalai)

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savininkas: Sergio Rossi

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese: Nacionalinis ir tarptautinis, žodinis ir figūrinis prekių ženklai „SERGIO ROSSI“ 25 klasės prekėms (drabužiai, taip pat ir avalynė ir šlepetės, šalikai, kaklaraiščiai,...)

Protestų skyriaus sprendimas: Patenkinti protestą

Apeliacinės tarybos sprendimas: Panaikinti protestų skyriaus sprendimą

Teisiniai pagrindai: Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio pažeidimas

Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. ir Aragonesas Agro S.A. 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-34/05)

(2005/C 93/61)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Bayer CropScience AG, įsteigtos

Manheime (Vokietija), Makhteshim Agan Holding BV, įsteigtos Amsterdamo (Nyderlandai), Alfa Agricultural Supplies S.A., įsteigtos Atėnuose (Graikija), ir Aragonesas Agro S.A., įsteigtos Madride (Ispanija), atstovaujamų advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti, kad atsakovė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Bendrijos teisę peržiūrėti ieškovių pateiktą mokslinių duomenų endosulfano peržiūrai pagal Direktyvą 91/114/EEB ir užtikrinti tinkamą procesą peržiūros metu;

— nurodyti atsakovei įvykdyti savo įsipareigojimus pagal Bendrijos teisę ir ieškovių prašymu peržiūrėti ir apspręsti visus endosulfano peržiūrai pateiktus duomenis bei užtikrinti tinkamą procesą, įskaitant teisę į gynybą ir bešališką klausimo nagrinėjimą;

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2004 m. rugsėjo 24 d. laišku ieškovės kreipėsi į Komisiją prašydamos peržiūrėti jų vertinimo įstaigai pateiktus mokslinius duomenis dėl endosulfano, veikliosios jų augalų apsaugos produkto medžiagos, peržiūros ir įregistravimo pagal Direktyvą 91/414/EB⁽¹⁾. Taip pat jos prašė leisti išnagrinėti bei atsakyti į vertintojų klausimus, kilusius paskutinės peržiūros stadijos metu iš anksto nepasitarus su ieškovėmis. 2004 m. lapkričio 26 d. Komisija atsakė, kad jos tarnybos rengia teisės akto projektą dėl endosulfano neįtraukimo į Direktyvos 91/114 I priedą. Todėl šios medžiagos naudojimas būtų uždraustas.

Grįsdamos savo ieškinį ieškovės teigia, kad neperžiūredama visų ieškovių pateiktų atitinkamų bei moderniausių duomenų Komisija pažeidė EB sutarties 95 straipsnio 3 dalį ir 152 straipsnio 1 dalį. Taip pat ieškovės teigia, kad neveikdama jų prašymu Komisija pažeidė EB sutarties 211 straipsnyje įtvirtintą gero administravimo principą, taip pat teisę į gynybą, teisę į bešališką klausimo nagrinėjimą, pareigą motyvuoti ir vienodo požiūrio principą.

Toliau ieškovės nurodo, kad Komisijai neperžiūrėjus visų jų pateiktų duomenų nėra pasiektas norimas tikslas, t. y. įvertinti augalų apsaugos produkto saugą, ir nėra nustatomos mažiausiai šį tikslą pasiekti ribojančios priemonės, kadangi priėmus sprendimą neįtraukti endosulfano į I priedą, ši medžiaga būtų pašalinta iš EB rinkos ir sukeltų ieškovėms nepataisomą žalą prekybai. Remdamosi šiuo pagrindu ieškovės tvirtina, kad Komisija pažeidė proporcingumo, teisėtų lūkesčių ir teisinio tikrumo principus. Galiausiai ieškovės teigia, kad Komisijos neveikimu kėsiniama pažeisti teisę verstis komercine veikla ir trukdoma pasinaudoti nuosavybės teise.

(¹) 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, p. 1)

- Panaikinti arba sumažinti ieškovėms paskirtą piniginę baudą.
- Nurodyti Komisijai padengti savo pačios ir ieškovių patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamajame sprendime Komisija nustatė, kad 1994 m. rugsėjo 10 d.–1999 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu ieškovės, įskaitant kitas bendroves, pažeidė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį derindamos veiksmus ir sudarydamos susitarimus, kurių pasekmė – trišalė sutartis, kurios poveikis ir objektas buvo: (i) pasidalinti Europos ilgalaikio vartojimo galanterijos prekių rinką pasidalijant: adatų, skirtų siūti rankomis, ir specialių adatų rinką kartu su platesne adatų rinka ir kartu su kitomis ilgalaikio vartojimo galanterijos prekių rinkomis, ir (ii) geografiškai pasidalinti Europos adatų rinką.

Coats Holdings Limited ir J & P Coats Limited 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinyis Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-36/05)

(2005/C 93/62)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Coats Holdings Limited*, įsteigtos Uxbridge (Jungtinė Karalystė), ir *J & P Coats Limited*, įsteigtos Uxbridge (Jungtinė Karalystė), atstovaujamo *solicitor* W. Sibree ir *solicitor* C. Jeffs, ieškinyis Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Pripažinti negaliojančiu ir panaikinti 2004 m. spalio 26 d. Komisijos sprendimą byloje COMP/F-1/38.338/PO - *Needles Doc. C(2004) 4221-final*.
- Nepatenkinus pirma nurodytų reikalavimų, panaikinti tas sprendimo dalis, kurių, Pirmosios instancijos teismo nuomone, Komisija neįrodė, padarė akivaizdžią klaidą arba nepakankamai motyvavo.

Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo, pirma, nemažai akivaizdžių Komisijos vertinimo klaidų. Ieškovės neginčija Komisijos išvadų, susijusių su kartelio egzistavimu tarp kitų ginčijamajame sprendime nurodytų įmonių. Tačiau ieškovės teigia, kad Komisijos išvada, jog ieškovės taip pat dalyvavo tame pačiame kartelyje yra pagrįsta tik spėjimu, niekuo nepagrįsta išvada, daugeliu paprastų faktinių klaidų ir dirbtiniu įvykių aiškinimu. Ieškovės mano, kad Komisijos klaidos yra neišvengiamos, kadangi ji vykdė netinkamą tyrimą, kurio metu ji nepateikė ieškovėms svarbių klausimų dėl susitikimų ir nagrinėjamų susitarimų bei neįvertino komercinių aplinkybių, kuriose ieškovės veikė ir kurioms esant jos sudarė visiškai teisėtus susitarimus dėl verslo pardavimo ir paskesnio adatų tiekimo.

Be to, ieškovės teigia, kad jeigu Pirmosios instancijos teismas patvirtintų visą tariamą pažeidimą arba jo dalį, bauda turi būti žymiai sumažinta. Ieškovių nuomone, Komisija ieškovėms paskyrė tokio pačio dydžio baudą kaip ir kitam dalyviui nepaisydama to, kad net pagal Komisijos įvykių aiškinimą ieškovės vaidino tik nežymų vaidmenį lyginant su kitomis įmonėmis. Ieškovės taip pat mano, kad bauda yra pernelyg neproporcinga jų apyvartai adatų rinkoje, – vienintelėje rinkoje, kurioje jų dalyvavimas galėtų daryti kokį nors poveikį, ir tuo pačiu pernelyg neproporcinga bet kuriai galimai jų ekonomai naudai arba žalinga vartotojams.

Ritec International Limited 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-40/05)

(2005/C 93/63)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Ritec International Limited*, įsteigtos Enfield (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos advokatų P. H. L. M. Kuypers ir M. J. Osse, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti, kad ieškovas neprivalo gauti išimties pagal Reglamento 2037/2000/EB 5 straipsnio 7 dalį konkrečiam HCFC-141b naudojimui gaminyje „ClearShield“;
- nepatenkinus pirmo prašymo, nurodyti Komisijai kaip galima greičiau priimti naują sprendimą, atitinkantį Teisingumo Teismo sprendimą, jeigu jis nuspręstų, kad ieškovas privalo gauti išimtį pagal Reglamento 2037/2000/EB 5 straipsnio 7 dalį konkrečiam HCFC-141b naudojimui gaminyje „ClearShield“;
- pripažinti, kad ieškovas pakankamai įrodė, kad konkrečiam HCFC-141b naudojimui gaminyje „ClearShield“ nei techniniu, nei ekonominiu požiūriu neturima ir negalima naudoti alternatyvių medžiagų ar technologijų Reglamento 2037/2000 5 straipsnio 7 dalies prasme.
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Reglamento 2037/2000/EB ⁽¹⁾ 5 straipsnio 7 dalį Komisija, gavusi valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą, gali suteikti tam tikrą laiką galiojančią išimtį, leidžiančią pateikti hidrochlorfluorangliavandenilius į rinką ir juos naudoti, jei įrodoma, kad konkrečiam naudojimui nei techniniu, nei ekonominiu požiūriu neturima ir negalima naudoti alternatyvių medžiagų ar technologijų. Jungtinės Karalystės kompetentinga institucija pateikė prašymą dėl išimties suteikimo ieškovui konkrečiam HCFC-141b naudojimui jo gaminyje „ClearShield“, skirtam stiklo apsaugai. 2004 m. lapkričio 23 d. Komisija atmetė šį prašymą.

Ieškovas tvirtina, kad Komisija neteisingai suprato, kaip jis naudoja HCFC-141b ir ginčija Komisijos teiginius, kad į nedegų „ClearShield“ panašūs gaminiai yra rinkoje, kad ieškovas

2005 m. ketino pateikti į rinką degų „ClearShield“ ar flakoną, bei kad degūs gaminiai, skirti stiklo apsaugai, gali būti saugūs naudoti, jei jie yra flakonuose, be to, kad ieškovas turėjo pakankamai laiko naudojamą HCFC-141b pakeisti alternatyviomis medžiagomis. Be to, ieškovo tvirtinimu, ginčijamame sprendime neatsižvelgta į tai, kad jis surado alternatyvią medžiagą HCFC-141b. Taip pat ieškovas ginčija Komisijos tvirtinimą, kad egzistuoja alternatyvios ne-HCFC medžiagos, kurios dar nenaudojamos dėl degumo arba dėl to, kad jas naudoja kitos įmonės ES rinkoje. Ieškovas tvirtina, kad jis rado tik vieną alternatyvią medžiagą, kurios dar nėra prekyboje.

Be to, ieškovas ginčija Komisijos teiginius, kad Reglamentas 3093/1994 ⁽²⁾ jau uždraudė naudoti HCFC-141b, todėl ieškovui toliau ketinant naudoti šią medžiagą, buvo būtina gauti išimtį pagal Reglamento 2037/2000 5 straipsnio 7 dalį. Ieškovo manymu, jo konkretus HCFC-141b naudojimas nepatenka į Reglamento 2037/2000 taikymo sritį arba bent jau draudžiamas bus tik po 2015 m.

Galiausiai ieškovas mano, kad Komisijos sprendimas, kuriame nenurodytos jį pagrindžiančios priežastys, pažeidžia EB sutarties 253 straipsnį.

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2037/2000 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų, OL L 244, p. 1.

⁽²⁾ 1994 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3093/94 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų OL L333 p. 1.

Dimon Incorporated 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-41/05)

(2005/C 93/64)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Dimon Incorporated*, įsteigtos Danville, Virginija (JAV), atstovaujamos advokatų L. Bergkamp, H. Cogels ir J. Dhont, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ginčijamo sprendimo 1, 3 ir 5 straipsnius niekiniais ir neturinčiais galios ta dalimi, kuria jie susiję su *Dimon Inc.*;
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, sumažinti baudos, paskirtos *Agroexpansión S.A.* ir solidariai *Dimon Inc.*, sumą;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė ginčija 2004 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimą dėl EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies taikymo procedūros (Sprendimas COMP/C.38.238/B.2 – Žaliavinis tabakas Ispanija). Ieškovė teigia, kad ji tarp sprendimo adresatų yra nurodyta neteisingai.

Grįsdama savo ieškinį, ieškovė remiasi EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies, Reglamento Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23 straipsnio 2 dalies ir proporcingumo principo pažeidimu. Ieškovės nuomone, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nuspręsdama, kad ieškovė turėjo lemiamos įtakos *Agroexpansión* pažeidimo metu ir todėl neteisingai jai adresavo sprendimą bei, atsižvelgusi į *Dimon* grupės apyvartą didžiausios baudos sumos skaičiavimo metu, paskirdama *Agroexpansión* didesnę nei didžiausiai leistina baudos sumą.

Be to, ieškovė teigia, kad pažeidžiamas proporcingumo ir atsakomybės principas ta prasme, kad ieškovė laikoma atsakinga už vienintelį ir sudėtingą ilgalaikį kartelinį susitarimą, vykdomą *Agroexpansión*, apie kurį ieškovei nebuvo pranešta. Ieškovė taip tvirtina, kad pažeidžiami proporcingumo ir atsakomybės principas bei Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis. Ieškovės nuomone, ji neturėtų būti laikoma atsakinga už pažeidimus, įvykdytus prieš *Agroexpansión* tampant *Dimon* grupės dalimi.

Galiausiai, ieškovė teigia, kad buvo pažeistas teisėtų lūkesčių principas taikant švelninančias aplinkybes pagal 1998 m.

Komisijos gairių ⁽²⁾ 3 skirsnį, kadangi pažeidimas buvo skubiai nutrauktas prasidėjus Komisijos tyrimui.

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

⁽²⁾ Gairės dėl baudų, paskirtų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo (OL C 9, p. 3).

Rhiannon Williams 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-42/05)

(2005/C 93/65)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Rhiannon Williams, gyvenančios Briuselyje (Belgija), atstovaujamos *solicitors* S. Crosby ir C. Bryant, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. lapkričio 19 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais, kurie nors ir nenurodyti ginčijamame sprendime, tačiau jų egzistavimas turi būti preziumuojamas;
- panaikinti 2004 m. lapkričio 19 d. Komisijos sprendimą atsisakyti leisti susipažinti su ginčijamame sprendime 9, 16, 17, 27, 29, 32, 33, 34 ir 46 numeriais pažymėtais dokumentais;
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė yra stipendiją gaunanti doktorantė, kuri vykdo projektą apie globalizacijos įtaką Bendrijos aplinkosaugos ir bendradarbiavimo vystymosi teisei bei politikai. Todėl ieškovė, siekdama peržiūrėti naujausių teisės aktų apie genetiškai modifikuotus organizmus (GPO) priėmimo aplinkybes, prašė leisti susipažinti su dokumentais. Atsakant į ieškovės prašymą, buvo leista susipažinti tik su kai kuriais dokumentais.

Pagrįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodo Reglamento Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 8 straipsnio pažeidimą ir pareigos nurodyti motyvus pagal EB sutarties 253 straipsnį neįvykdymą. Ieškovė teigia, kad Komisija nevisiškai atsakė į pateiktą prašymą susipažinti su dokumentais ir neidentifikavo visų dokumentų, kuriais šiuo klausimu disponuoja Komisija. Ieškovė teigia, kad egzistuoja ir kiti dokumentai, kurių atžvilgiu nenurodyti jokie atsakymo leisti susipažinti motyvai ir netaikytos jokios išimtys.

Be to, ieškovė teigia, kad Komisija padarė teisės klaidą ir netinkamai pritaikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje ir 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečioje įtraukoje numatytas išimtis. Ieškovė taip pat teigia, kad Komisija nenurodė motyvų ir padarė klaidą pripažindama, kad dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, kad šiuo atveju nėra viršesnio viešojo intereso, galinčio būti kliūtimi atskleisti dokumentus, ir kad aptariamieji dokumentai susilpnintų Komisijos poziciją PPO Vertinimo komisijoje *de facto* moratoriumo dėl biotechnologijos gaminių pateikimo į rinką klausimu.

Ieškovė taip pat teigia, kad nesuteikiant galimybės susipažinti su kai kuriais dokumentais, buvo pažeistas proporcingumo principas ir pareiga motyvuoti.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43).

Micronas GmbH 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla T-45/05)

(2005/C 93/66)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Micronas GmbH*, įsteigtos Freiburg im

Breisgau (Vokietija), atstovaujamos advokato G. Herr, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui).

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antros apeliacinės tarybos 2004 m. lapkričio 12 d. sprendimą R366/2004-2-3D-Panorama ta dalimi, kuria jame atsisakyta įregistruoti Bendrijos prekių ženklą „3D-Panorama“ 9 klasės prekėms: „elektroniniai mazgai, integriniai grandynai, pirmiausia puslaidininkių plokštelės“;

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs ieškovė asmuo:

Prašomas registruoti Bendrijos prekių ženklas: Žodinis prekių ženklas „3D-Panorama“ 9 klasės prekėms (elektroniniai pramogų prietaisai, pirmiausia televizoriai, vaizdo įrašymo aparatai, radijo imtuvai, elektroniniai mazgai, integriniai grandynai, ypač puslaidininkių plokštelės; programinė įranga) – Registracijos Nr. 2871218.

Eksperto sprendimas: Atmesti paraišką Bendrijos prekių ženklui visoms prekėms.

Apeliacinės tarybos sprendimas: Atmesti ieškovės apeliaciją.

Teisiniai pagrindai: Ginčijamas sprendimas prieštarauja Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktams, nes žodžių kombinacija 3D-Panorama prekių „elektroniniai mazgai, integriniai grandynai, ypač puslaidininkių plokštelės“ atžvilgiu nėra vien aprašomasis ir jam netrūksta skiriamųjų požymių.

Pilar Ange Serrano ir kitų asmenų 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Parlamentui

(Byla T-47/05)

(2005/C 93/67)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Pilar Ange Serrano, gyvenančios Liuksemburge, Jean-Marie Bras, gyvenančio Liuksemburge, Dominiek Decoutere, gyvenančio Wolwelage (Liuksemburgas), Armin Hau, gyvenančio Liuksemburge, Adolfo Orcajo Teresa, gyvenančio Briuselyje, ir Francisco Javier Solana Ramos, gyvenančio Woluwe-Saint-Lambert (Belgija), atstovaujantį advokatui Eric Boigelot, ieškinys Europos Parlamentui.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimą dėl ieškovų priskyrimo naujam lygiui, apie kurį jiems buvo pranešta Personalo generalinio direktoriaus laišku, kuriame nebuvo nei datos nei jo parašo;
- panaikinti visus vėliau priimtus ir (arba) su šiuo sprendimu susijusius aktus, net priimtus po to, kai buvo pareikštas šis ieškinys;
- priteisti iš Europos Parlamento kiekvienam ieškovui *ex aequo et bono* 60 000 EUR apskaičiuotų nuostolių ir delspinigių, paliekant galimybę juos padidinti ir (arba) sumažinant proceso metu.
- bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Visi ieškovai yra Europos Parlamento pareigūnai, laimėję paskyrimo į aukštesnę kategoriją (iš D kategorijos į C kategoriją arba iš C kategorijos į B kategoriją) konkursus prieš naujųjų nuostatų įsigaliojimą 2004 m. gegužės 1 d. Jie tvirtina, kad jų priskyrimas naujam lygiui pagal naujuosius nuostatus jiems yra mažiau palankus nei tas, kuris būtų buvęs, jei jie nebūtų laimėję šių konkursų.

Grįsdami savo ieškinį, ieškovai visų pirma pateikia prieštaravimą dėl Reglamento 723/2004⁽¹⁾ dėl Nuostatų pakeitimo teisėtumo, grindžiamą tariamu pareigos motyvuoti, teisinio tikrumo, teisėtų lūkesčių, proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu. Jie taip pat tvirtina, kad priimdami ginčijamus sprendimus Europos Parlamentas nesilaikė nei

rūpinimosi pareigūnų interesais pareigos nei gero administravimo principo.

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, iš dalies pakeičiantis Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas, OL L 124, 2004 4 27, p. 1.

Yves Franchet ir Daniel Byk 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-48/05)

(2005/C 93/68)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Yves Franchet, gyvenančio Nicoje (Prancūzija), ir Daniel Byk, gyvenančio Liuksemburge, atstovaujantį advokatų Georges Vandersanden ir Laure Levi, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- priteisti iš Komisijos dėl padarytų pažeidimų ieškovų patirtą materialinę ir moralinę žalą, kuri negalutiniu vertinimu apytiksliai lygi vienam milijonui eurų;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

OLAF apkaltino ieškovus padarius nusikaltimus, susijusius su kai kurių Eurostat bylų tvarkymu. Ieškovai teigia, kad priemonės, kurių vėliau ėmėsi Komisija, neatitinka proceso normų ir pažeidžia jų pagrindines teises.

Ieškovų manymu, OLAF padarė pažeidimų perduodama su kaltinimu susijusią medžiagą Prancūzijos ir Liuksemburgo teisėsaugos institucijoms apie tai neinformavusi ieškovų arba Komisijos, pažeidė konfidencialumo principą, nesilaikė nekaltumo prezumpcijos, gero administravimo principo ir Reglamento 1073/1999⁽¹⁾ 9 straipsnio, pažeidė teisę būti išklaustam ir pareigą pagrįsti sprendimus. Be to, ieškovai nurodo, kad OLAF neleido susipažinti su kai kuriais dokumentais ir galiausiai teigia, kad OLAF procedūros nebuvo atliekamos per protingą terminą ir pažeidė Reglamento 1073/1999 6 ir 11 straipsnius.

Be to, ieškovai teigia, kad Komisija padarė pažeidimų neužtikrindama konfidencialumo ir pažeisdama jų pagrindines teises, konkrečiai, teisę į gynybą ir nekaltumo prezumpcijos principą. Ieškovai taip pat tvirtina, kad Komisija elgėsi prieštarai ir padidino procedūrų skaičių, pažeidė gero administravimo principą ir galiausiai neleido susipažinti su Komisijos turimais OLAF dokumentais.

Ieškovai nurodo, kad dėl šių pažeidimų jie patyrė moralinę ir materialinę žalą.

(¹) 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, 1999 5 31, p. 1)

Rijn Schelde Mondia France 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-55/05)

(2005/C 93/69)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Rijn Schelde Mondia France*, kurios buveinė yra Rouen (Prancūzija), atstovaujamos advokato François Citron, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti, kad 2004 m. spalio 7 d. Komisijos laiškas Generalinei muitų direkcijai byloje REM 2201 yra bendrovei *Rijn Schelde Mondia France* žalingas Europos Bendrijų Komisijos sprendimas ir kad pastarasis turi būti panaikintas;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šioje byloje ieškovė prieštarauja sprendimui, esančiam 2004 m. spalio 7 d. Komisijos laiške Prancūzijos generalinei muitų direkcijai.

Šiuo atžvilgiu primintina, kad 2000 m. spalio 31 d. laišku ieškinį pateikusi bendrovė paprašė Prancūzijos muitinės tarnybą atsakyti išieškoti muitus, kurių bendra suma 962 058, 64 EUR ir apie kuriuos jai pranešė Rouen ir Havre generalinė muitų direkcija. Prancūzijos tarnyba, nors ir mano esanti kompetentinga nagrinėti prašymus atsakyti išieškoti muitus, vis dėl to persiuntė bylą Komisijai tam, kad pastaroji pasisakytų „dėl akivaizdaus ar neakivaizdaus konstatuoto aplaidumo pobūdžio“.

Skundžiamu sprendimu Komisija grąžino bylą Prancūzijos muitinei „nagrinėti jos žinybose“. Tačiau Prancūzijos tarnybai nurodė, kad ji mano, jog ieškovės aplaidumas yra akivaizdus ir pritarė muitų išieškojimui iš ieškovės.

Grįždama savo reikalavimus, ieškovė nurodo, kad:

— šiuo atveju buvo peržengti įgaliojimai, kadangi Komisija nusprendė esanti nekompetentinga spręsti prašymus atsakyti išieškoti muitus, tačiau tuo pačiu pasisakė dėl klausimo, susijusio su tariamu akivaizdžiu priekaištajamo aplaidumo pobūdžiu;

— Komisija nepriėmė sprendimo per devynių mėnesių terminą, nustatytą Bendrijos muitinės kodekso taikymo reglamento 907 straipsnio antroje pastraipoje;

— pažeista pareiga motyvuoti teisės aktus;

— šiuo atveju buvo piknaudžijama įgaliojimais, kadangi Komisijos sprendimas dėl nekompetencijos buvo priimtas praėjus trejiems metams po to, kai Prancūzijos tarnyba jai perdavė bylą, ir kadangi ji neatsižvelgė į iš pradžių pačios ieškovės Prancūzijos muitinei pateiktą argumentą dėl nekompetencijos.

Galiausiai ieškovė priekaištuoja Komisijai dėl akivaizdžios klaidos vertinant akivaizdaus aplaidumo sudedamąsias dalis.

Isabel Clara Centeno Mediavilla ir kt. 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-58/05)

(2005/C 93/70)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 3 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Isabel Clara Centeno Mediavilla, gyvenančios Sevilijoje (Ispanija), ir šešiolikos kitų asmenų atstovaujantį advokatų Georges Vandersanden, Laure Levi ir Auroro Finchelstein, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendime dėl priėmimo į darbą ieškovų priskyrimą tam tikram lygiui tiek, kiek šis priskyrimas yra pagrįstas naujųjų nuostatų XIII priedo 12 straipsnio 3 dalimi;
- įvertinti visą ieškovų tarnybą (įskaitant ir jų pataisyto lygio patirties įvertinimą, teisę būti perkeltam į aukštesnę pakopą ir teisę į pensiją) atsižvelgiant į lygį, kuriam jie turėjo būti priskirti remiantis pranešimu apie konkursą, po kurio jie buvo įrašyti į priėmimo į darbą rezervo sąrašą, arba į šiame pranešime apie konkursą nurodytą lygį, arba į jį atitinkantį lygį pagal naujuosius nuostatus (ir atitinkamą pakopą pagal taisyklės, galiojusias iki 2004 m. gegužės 1 d.) po sprendimo dėl jų paskyrimo;
- priteisti ieškovams delspinigius, skaičiuojamus pagal Europos centrinio banko nustatytus dydžius nuo viso skirtumo tarp užmokesčio atitinkančio paskyrimą, nurodytą sprendime dėl jų priėmimo į darbą, ir to, kuris jiems turėjo būti suteiktas, iki datos, kai bus priimtas sprendimas dėl teisėto jiems lygio suteikimo;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovai dalyvavo pareigūnų priėmimo į darbą Komisijoje konkurse ir buvo įrašyti į priėmimo į darbą rezervo sąrašą iki 2004 m. gegužės 1 d., kai įsigaliojo 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas Nr. 723/2004, iš dalies pakeičiantis Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų šių Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (*). Iš tikrųjų ieškovai

buvo paskirti po 2004 m. gegužės 1 d. lygiui ir pakopai pagal naujojo Reglamento pereinamojo laikotarpio nuostatas, būtent XIII priedo 12 straipsnio nuostatas. Ieškovai nurodo, kad, pirma, jiems buvo suteiktas žemesnis nei pranešime apie konkursą nurodytas lygis ir kad, antra, jiems suteikti naujieji lygiai neatitiko senųjų A arba B kategorijų, į kurias jie buvo priimti į darbą, lygių.

Grįsdami savo ieškinį, ieškovai pateikia, pirma, prieštaravimą dėl XIII priedo 12 straipsnio teisėtumo. Ieškovai mano, kad kadangi tą patį konkursą laimėjęs asmenys buvo paskirti į skirtingus lygius, atsižvelgiant į tai, ar jie buvo priimti į darbą prieš 2004 m. gegužės 1 d. ar po to, naujųjų nuostatų XIII priedo 12 straipsnis pažeidžia vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principą.

Be to, jie teigia, kad XIII priedo 12 straipsnis pažeidžia naujųjų nuostatų 31 straipsnį. Ieškovų nuomone, priimtam į darbą pareigūnui suteiktinas lygis pagal 31 straipsnį yra toks, kuris nurodytas pranešime apie konkursą, kurį jis laimėjo. Tačiau ieškovams priėmimo į darbą metu suteiktas lygis buvo skirtingas nuo to, kuris buvo nurodytas pranešime apie konkursą.

Ieškovai taip pat nurodo, kad XIII priedo 12 straipsnis pažeidžia naujųjų nuostatų 5 straipsnį, vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principus bei pareigų ir lygio lygiavertiškumo principą. Jie teigia, kad jų pareigų priskyrimas nepriklausė nuo atliekamų pareigų pobūdžio ir lygio atsižvelgiant į kiekvienų pareigų tipą ir kad pažeidžiant naujųjų nuostatų 5 straipsnio 5 dalį ieškovams nebuvo taikomos tos pačios priėmimo į darbą ir karjeros sąlygos kaip ir to paties konkurso laimėtojams, paskirtiems prieš 2004 m. gegužės 1 d.

Jie taip pat nurodo, kad XIII priedo 12 straipsnis pažeidžia teisinio tikrumo ir negaliojimo atgal principus, ieškovo įgytas teises ir jų teisėtus lūkesčius. Ieškovų manymu, jų su paskyrimu į lygį susijusios teisės atsirado nuo tada, kai jie buvo įrašyti į priėmimo į darbą rezervo sąrašą ir dėl šios informacijos jie gali būti tikri, kad paskyrimo atveju, jie bus paskirti į pranešime apie konkursą nurodytą lygį.

Galiausiai ieškovai nurodo, kad kai Komisija pakeitė savo pradinį nuostatų pakeitimų pasiūlymą ir pateikė ginčytino teisėtumo tekstą nebuvo antrą kartą konsultuotasi su Personalo komitetu, todėl buvo pažeistas naujųjų nuostatų 10 straipsnis.

Grįsdami savo ieškinį, ieškovai taip pat nurodo gero administravimo, rūpinimosi pareigūnų interesais, skaidrumo, teisėtų lūkesčių, sąžiningumo, vienodo požiūrio, nediskriminavimo bei pareigų ir lygio lygiavertiškumo principų pažeidimą.

(¹) OL L 124, p.1.

Union française de l'express (UFEX) ir kt. 2005 m. vasario 2 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-60/05)

(2005/C 93/71)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 2 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Union française de l'express (UFEX)*, kurios buveinė yra Roissy Charles de Gaulle (Prancūzija), *DHL International SA*, kurios buveinė yra Roissy Charles de Gaulle (Prancūzija), *Federal Express International (France) SNC*, kurios buveinė yra Gennevilliers (Prancūzija), ir *CRIE*, kurios buveinė yra Asnières (Prancūzija), atstovaujамų advokatų Eric Morgan de Rivery ir Jacques Derenne, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. lapkričio 19 d. Komisijos sprendimą SG-Greffe (2004) D/205294;

— priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šio ieškinio objektas yra sprendimo, kuriuo atmetas 1990 m. gruodžio mėn. paduotas *UFEX*, tuomet vadintos *SFEI*, skundas dėl to, kad *la Poste* naudojo kryžminį subsidijavimą, kuris tariamai sudarė piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, naudingą *société française de messagerie internationale (SFMI)*, panaikinimas. Šis sprendimas buvo priimtas po pakartotinio prašymo Komisijai atnaujinti tyrimą, po to kai Bendrijos teismai panaikino 1994 m. gruodžio 30 d. Komisijos sprendimą, kuriuo buvo atmetas pirmasis skundas (¹).

Pagrindinis klausimas į kurį reikia atsakyti šioje byloje yra toks pat kaip ir pirmiau minėtuose Pirmosios instancijos teismo ir Teisingumo Teismo sprendimuose, t.y., nustatyti ar atsakovė tirdama skundą įvykdė savo išpareigojimus. Ieškovės teigia, kad ginčijamu sprendimu atmetus EB sutarties 86 straipsniu, 82 straipsnio g punktu ir 10 straipsniu pagrįstą skundą dėl to, kad tariamai nėra Bendrijos intereso, buvo pažeistos Bendrijos intereso nustatymą reglamentuojančios teisės normos, sprendimo dėl skundo atmetimo motyvai prieštarauja vienas kitam, jame yra nemažai teisės klaidų.

Konkrečiai ieškovės teigia, kad Komisija, vertindama aplinkybes, kurios yra visose situacijose kai egzistuoja Bendrijos interesus, padarė vertinimo klaidų, kadangi motyvuodama Bendrijos intereso nebuvimą ji turėjo įvertinti skunde nurodomų pažeidimų trukmę ir sunkumą. Todėl nepakanka tik nustatyti ar yra konkurenciją ribojančių pasekmių, o jų nesant laikyti, kad nėra Bendrijos intereso tęsti skundo tyrimą.

Dėl pažeidimo trukmės ieškovės kritikuoja, kad Komisija patikrino tik tai, ar nėra šalutinių tariamų pažeidimų požymių (rinkos dalių pokytis, pasitraukimas iš rinkos, paklausos priklausomybė nuo kainos, ilgalaikių su kaina susijusių pokyčių nebuvimas), o visai nekreipė dėmesio į pagrindinį struktūrinių pasekmių turintį faktą, kad *SFMI-Chronopost* atsidūrė rinkos lyderės padėtyje ir ją išlaikė.

Dėl motyvacijos atkreipiamas dėmesys, kad, viena vertus, Komisija nurodo, kad ji turėjo visas galimybes patikrinti kiek la Poste paslaugų kainos padengia jų teikimo išlaidas, o tai ir pagal EB sutarties 82 ir 87 straipsnį yra vienintelis skaičiavimo būdas, kurio pagalba galima patikrinti ar egzistuoja kryžminis subsidijavimas, o, kita vertus, kad ji netikrino kiek la Poste paslaugų kainos padengia jų teikimo išlaidas, kiek tai susiję su EB sutarties 82 straipsniu, nurodydama, kad tai būtų darbo, kurį turi atlikti pati la Poste dėl skunde pateikiamo kaltinimo dėl valstybės pagalbos, pakartojimas.

Ieškovės taip pat ginčija Komisijos teiginį, kad *Chronopost* teikiamos išmuitinimo ir frankavimo lengvatos yra Prancūzijos valstybės kaip viešosios valdžios reikalas ir joms netaikomos EB sutarties 82 straipsnio, skaitomo kartu 86 straipsniu, nuostatos.

(¹) Bylos C-119/97 P, *UFEX ir kt. prieš Komisiją* (Rink. 1999, p. I-1341) ir T-77/95, *REV UFEX ir kt. prieš Komisiją* (Rink. 2000, p. I-2167)

**Dario Scotto 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-76/05)

(2005/C 93/72)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Dario Scotto, atstovaujamo advokato prof. Massimo Condinanzi, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. spalio 27 d. Komisijos sprendimą atmesti ieškovo 2004 m. liepos 12 d. skundą Nr. R/616/04 ir dėl to panaikinti tarnybos vertinimo ataskaitą Nr. 23330;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovas šioje byloje ginčija įvertinimą, susijusį su jo tarnybos nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2003 m. rugpjūčio 31 d. vertinimo ataskaita (TVA).

Grįsdamas savo reikalavimus ieškovas nurodo:

- Pareigūnų tarnybos nuostatų 43 straipsnio ir susijusių įgyvendinimo nuostatų pažeidimą.
- TVA rengimo procedūros pažeidimą dėl nepilno atitinkamo laikotarpio įvertinimo.
- Akivaizdžias faktines klaidas vertinant ieškovo veiklą kai kurių jam priskirtų tikslų atžvilgiu.

**Andrea Balduini 2005 m. vasario 19 d. pareikštas ieškinys
Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-77/05)

(2005/C 93/73)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 19 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Andrea Balduini, atstovaujamo advokato Gabriele Balduini, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinus Paskyrimų tarnybos 2004 m. lapkričio 12 d. sprendimą ADMIN. B.2-PC/amd-D (2004)27617, apie kurį pranešta 2004 m. lapkričio 15 d. registruotu laišku su gavimo patvirtinimu, gautu 2004 m. lapkričio 22 d., panaikinti du konkurso EPSO/A/11/03 Testo A (srities išmānymas) klausimus, t. y. Nr. 11 ir Nr. 36, arba bent jau vieną iš jų;
- 2) panaikinus konkurso EPSO/A/11/03 komisijos sprendimą, apie kurį ieškovui pranešta 2004 m. gegužės 14 d. pranešimu EPSO/5000LM – EN, nuspręsti ir pripažinti, kad ieškovas pasiekė vieną iš 450 geriausių rezultatų ir leisti jam dalyvauti tolimesniuose konkurso EPSO/A/11/03 etapuose;
- 3) bet kuriuo atveju, priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas, atlyginimus ir honorarus.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šioje byloje ieškovas dalyvavo atvirame konkurse EPSO/A/11/03, kurio pirmame etape buvo numatyti trys pirminės atrankos testai.

2004 m. gegužės 14 d. pranešimu komisija pranešė ieškovui, kad bendrojo rezultato, kurį jis pasiekė per pirminės atrankos testus (44 726 balai), neužtenka įtraukti jį tarp 450 geriausių rezultatų, ir kad todėl jis negali dalyvauti tolimesniuose etapuose.

Vėlesniu pranešimu komisija visiems kandidatams nurodė, kad pirminės atrankos testų rezultatai buvo nustatyti po to, kai komisija panaikino penkis šių testų klausimus (testo A klausimą Nr. 17, testo B klausimus Nr. 4 ir Nr. 20 bei testo C klausimus Nr. 45 ir Nr. 52).

Komisijai pateiktas prašymas peržiūrėti ir EPSO pateiktas skundas buvo atmesti. Šiais dviem prašymais ieškovas prašė panaikinti kitus du Testo A (Nr. 11 ir Nr. 36) klausimus, kadangi jie buvo visiškai klaidingi, nelogiški ir nesuprantami, nes panaikinus šiuos klausimus jis pasiektų pakankamą rezultatą, kad būtų įtrauktas tarp 450 geriausių kandidatų, kuriems leista dalyvauti kituose konkurso etapuose. Abu prašymai buvo atmesti.

Grįsdamas savo reikalavimus ieškovas teigia, kad buvo pažeistas Statuto 5 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas.

Italijos Respublikos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-82/05)

(2005/C 93/74)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Italijos Respublikos, atstovaujamos *avvocato dello Stato* Antonio Cingolo, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. gruodžio 8 d. pranešimą Nr. D(2004) 12075 dėl Komisijos mokėjimų, kitų nei prašomų sumų pagal Programą POR Kampanija, mokėjimo prašymo Nr. 2004 2245, ta dalimi, kuria Europos Bendrijų Komisija, Regioninės politikos generalinis direktoratas – Pagalba Kipre, Graikijoje, Italijoje, Maltoje, Vengrijoje ir Nyderlanduose, pranešė apie tokį sprendimą: „Kaip pranešta Ūkio ministerijos (*Ministero dell'Economia*) 2004 m. lapkričio 25 d. laišku Nr. 0037474, 1 994 835 eurų suma nebuvo pripažinta atitinkanti 4.2 priemonę ta dalimi, kiek ji susijusi su valstybės pagalbos išankstiniais mokėjimais, suteiktais po 2003 m. vasario 9 d. arba kurių paraiškų pateikimo terminas baigėsi po šios datos, ir kurių galutinis gavėjas nepanaudojo faktinių išlaidų apmokėjimui.“;
- panaikinti visus susijusius ir ankstesnius aktus;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra identiški nurodytiems byloje T-345/04 *Italijos Respublika prieš Komisiją* (¹).

(¹) OL C 262, 2004 10 23, p. 55.

III

(Pranešimai)

(2005/C 93/75)

Paskutinis Teisingumo Teismo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys

OL C 82, 2005 4 2

Skelbti leidiniai:

OL C 69, 2005 3 19

OL C 57, 2005 3 5

OL C 45, 2005 2 19

OL C 31, 2005 2 5

OL C 19, 2005 1 22

OL C 6, 2005 1 8

Šiuos tekstus galite rasti adresu:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
